

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ ● ANUL VIII ● Nr. 51 (411) ● Joi 24 decembrie 1970 ● 16 pagini — 1 leu

DIN PRIMUL AN
AL CINCINALULUI URMĂTOR

RITM SUSȚINUT DE CREȘTERE ECONOMICĂ

Final și, peste câteva zile, început de an. Final și început de nou cincinal. Moment deosebit de reflecție, de privire retrospectivă, de bilanț și, în același timp, de aducere în prezent a viitorului gândit, prefigurată, planificat în liniile sale generale, de conducerea de partid și de stat. O asemenea sinteză preliminară a realizărilor anului 1970 și a celor dobândite în cea de-a doua parte a deceniului 60 a fost recent făcută la Plenara C.C. al P.C.R. din 16 Decembrie 1970 și la lucrările Sesiunii Marii Adunări Naționale. Tot aici, a căpătat, prin votul deputaților, putere de lege, planul de stat al economiei naționale pe 1971.

România încheie acest an al cincinalului 1966—1970 cu realizări prestigioase în dezvoltarea forțelor de producție. Sarcinile prevăzute sînt îndeplinite, iar în unele domenii depășite. În 1970, comparativ cu 1969, producția industrială crește cu 11,5 la sută, investițiile sînt mai mari cu 5,6 miliarde de lei, iar venitul național sporește cu 7 la sută. Este limpede că acești indicatori ar fi fost cu mult mai buni dacă țara n-ar fi avut de învins însemnate pagube și pierderi materiale provocate de inundațiile din primăvară. În aceste succese deslușim dinamismul propriu economiei românești, consecvența cu care întregul popor își amplifică energia, hotărîrea, voința de a înfăptui neabătut programele de dezvoltare stabilite.

Anul 1971 se va caracteriza, ca și cei de pînă acum, printr-un ritm susținut de creștere economică, sub semnul continuării procesului de modernizare a structurilor, de accentuare a laturilor cantitative, dar, mai ales, calitative ale dezvoltării. Faptul că în raport cu 1970, volumul investițiilor va crește cu 13 la sută, produsul social cu 10,6 la sută iar comerțul exterior cu 14 la sută atestă că, chiar din primul an al noului cincinal, economia națională își propune sarcini superioare, dar pe deplin posibile de înfăptuit.

Agricultura — sector al cărui avînt rapid constituie o problemă esențială a edificării societății socialiste multilateral dezvoltate — va cunoaște, în cadrul general un ritm intens de creștere, de modernizare. Dezvoltarea agriculturii în anul următor se înscrie pe linia Directivelor Congresului al X-lea al P.C.R. și a măsurilor deosebite cuprinse în Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din 23 noiembrie a.c. cu privire la îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii.

Legea pentru adoptarea planului de stat al economiei naționale pe 1971 prevede ca producția globală agricolă să atingă, în condițiile unui an agricol normal, 91,4 miliarde lei. Recolta de grâu — seară prevăzută a se obține va fi de aproape 5,6 milioane de tone, iar cea de porumb de peste 9 milioane de tone. O sporire însemnată a producției trebuie să se realizeze, în același timp, la culturile de sfeclă de zahăr, cartofi, floarea-soarelui, în legumicultura din cîmp, pe cele circa 2.600 hectare de culturi protejate și 800 hectare de sere. Efectivele de animale vor fi mai mari decît în 1970 cu 270.000 bovine, cu 1,3 milioane porcine și cu 550.000 ovine. Prin transpunerea în viață a Programului național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiri, desecări și combaterea eroziunii și a Programului național privind dezvoltarea zootehniei și creșterii producției animale, agricultura noastră se va înscrie ferm pe coordonatele intensivizării, ale eficienței economice ridicate.

Baza materială pentru atingerea indica-

torilor prevăzuți este asigurată. Pentru agricultură și silvicultură vor fi alocate în 1971 fonduri de investiții de aproape 13,2 miliarde lei, cu circa 24 la sută mai mult decît realizările anului curent, la care se vor adăuga 4,5 miliarde de lei investiții din fondurile proprii ale cooperativelor agricole de producție. Baza energetică a agriculturii va spori cu peste 14.800 tractoare. În parcul de mașini vor intra noi utilaje pentru mecanizarea unor lucrări care cer un mare volum de muncă, îndeosebi pentru extinderea mecanizării în legumicultură, viticultură, pomicultură și zootehnie. Pentru a face solurile mai fertile, industria chimică va livra agriculturii în anul viitor 938.000 tone îngrășăminte

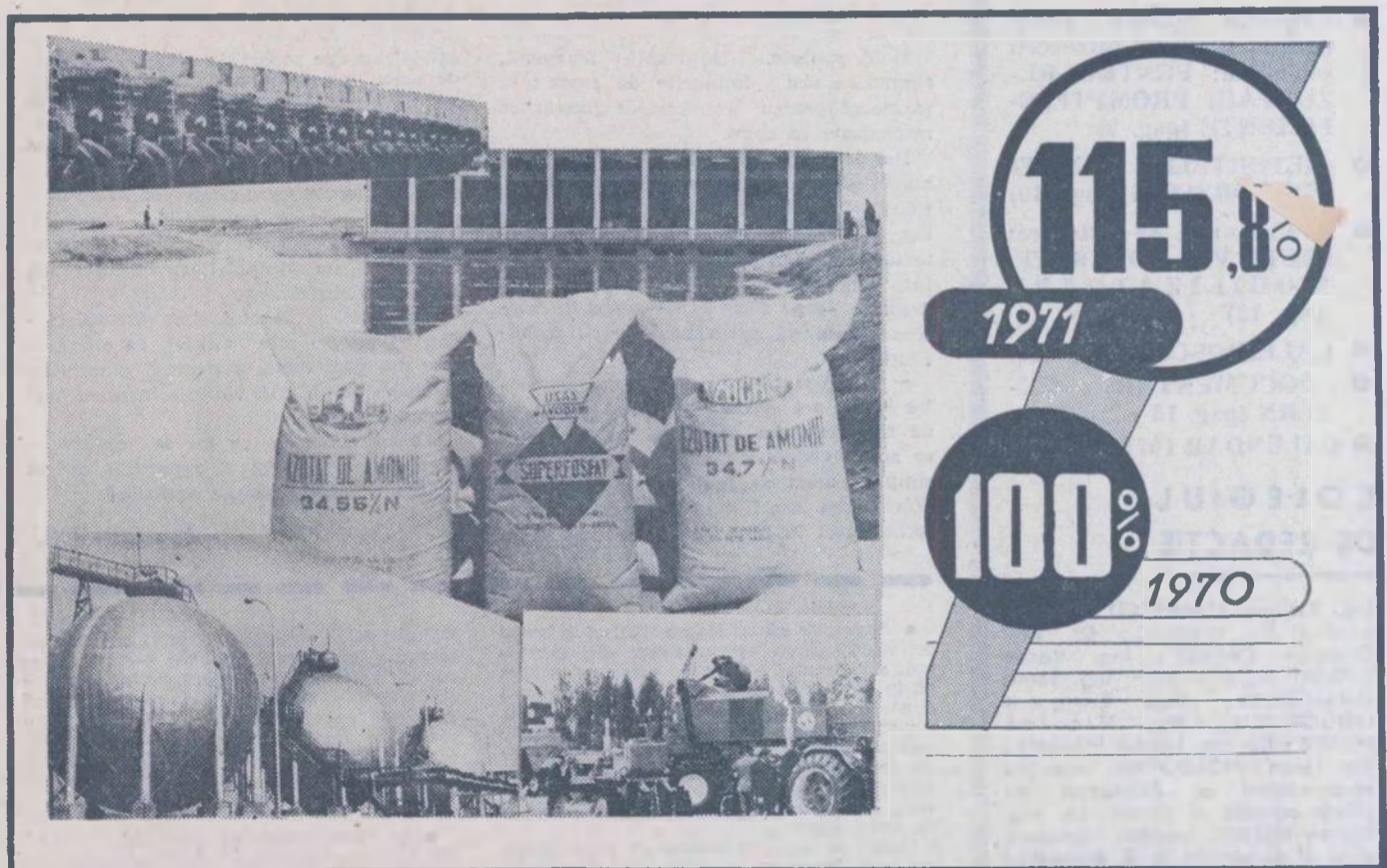
chimice. Aplicarea măsurilor de însemnătate deosebită stabilite prin hotărîrea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii, măsurile luate în primăvara anului acesta de îmbunătățire a prețurilor de vînzare la produsele animale, recentele măsuri luate de partid și guvern de reducere a prețurilor unor produse industriale destinate producției și realizării investițiilor în cooperati-vele agricole sînt alte condiții create, care permit înfăptuirea și depășirea prevederilor de plan în 1971.

Important este ca, în această perioadă, în toate unitățile agricole de stat și cooperatiste să se analizeze cu maximum de exigență posibilitățile reale existente de creștere a producției și productivității muncii și de reducere a cheltuielilor de producție. În planurile de producție să se reflecte cît mai deplin rezervele mari pe care le avem de sporire a recoltelor pe hectar, a producției pe animal furajat. În condițiile noii metodologii de planificare, tentația de a înscrie în plan prevederi modeste trebuie cu desăvîrșire eliminată. La nivelul fermelor, al cooperativelor, planurile — rod al unei mature chibzuințe — trebuie să oglindească real potențialele, corespunzător cerințelor economiei naționale și condițiilor pedo-climatice locale, să țină seama de corelațiile ce decurg din concentrarea și specializarea producției. Direcțiile agricole, consiliile intercooperatiste recent constituite au datoria de a

(Continuare în pag. a 3-a)

„Proiectul de plan prevede pentru agricultură un volum de investiții din fondurile centralizate cu 15,8 la sută mai mare decît în 1970, îndreptate cu prioritate spre dezvoltarea și modernizarea parcului de tractoare și mașini agricole, extinderea lucrărilor de irigații, îndiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului. Față de acest an vor fi livrate agriculturii cantități mai mari cu 47 la sută la îngrășăminte chimice și cu 25 la sută la insecticide, fungicide, erbicide. Pentru administrarea acestora, agricultura va dispune de 66 avioane și elicoptere utilitare”.

(Din Expunerea la Proiectul de lege pentru adoptarea planului de stat al economiei naționale pe anul 1971, prezentat de tov. Maxim Berghianu, președintele Comitetului de Stat al Planificării la Sesiunea Marii Adunări Naționale)

În sala mare a Palatului s-au desfășurat luni și marți lucrările consfătuirii pe țară a legumicultorilor.

Consfătuirea a fost deschisă de Angelo Miculescu, ministrul agriculturii și silviculturii, care a prezentat succint programul preconizat pentru sporirea producției și a eficienței economice în legumicultură, în vederea îmbunătățirii aprovizionării populației și a industriei de conserve.

În cele două zile cît au durat lucrările, participanții au dezbătut cele mai importante și actuale probleme ale producției și valorificării legumelor, rezultatele dobîndite în acest an, precum și sarcinile pentru asigurarea în 1971 a unor producții sporite, menite să satisfacă cerințele populației și ale industriei de conserve. Pe baza experienței dobîndite de unele unități agricole cooperatiste și de stat, a propunerilor făcute în cadrul dezbaterilor, consfătuirea a adoptat un program de îmbunătățire a organizării și valorificării producției de legume. Prin aplicarea acestui program și folosirea eficientă a bazei tehnico-materiale, mult dezvoltate comparativ cu anii precedenți, se scontează obținerea unei producții cu 50 la sută mai mare decît cea realizată în acest an. Se creează, de asemenea, condiții ca legumicultura să aducă venituri mai mari unităților agricole, lucrătorilor din acest sector de producție agricolă.

În încheierea lucrărilor, a luat cuvîntul tovarășul Iosif Banc, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Participanții au adoptat o telegramă adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu în care își exprimă hotărîrea de a munci cu competență și entuziasm pentru sporirea producției legumicole și ridicarea eficienței economice în acest sector.

PUBLICĂM ÎN PAGINA A V-A UN AMPLU ARTICOL CONSACRAT PRODUCERII ȘI VALORIFICĂRII LEGUMELOR.

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 51

Joi, 24 decembrie 1970

SUMAR

- AVEM SUFICIENTE SEMINTE DE LEGUME ? CUM ESTE GARANTATA CALITATEA LOR ? (pag. 4)
- PRIMA CONFERINȚA NAȚIONALĂ DE GENETICĂ ANIMALĂ (pag. 6)
- Ancheta noastră în județul Galați: CE ÎNTREPRINDEȚI PENTRU O MAI BUNĂ APROVIZIONARE A POPULAȚIEI ? (pag. 7)
- CONDIȚIILE AGROMETEOROLOGICE ALE ANULUI 1970 ȘI CULTURILE AGRICOLE. CITEVA PREVEDERI PENTRU ANUL 1971 (pag. 8)
- Consiliul sindical județean în sprijinul întrecerii socialiste: PENTRU REZOLVĂRI PROMPTE, EFICIENTE (pag. 9)
- RETORTELE CHIMIEI DIN BORZEȘTI (pag. 10)
- La Cursurile de instruire: LECȚII VII CONCRETE, MOBILIZATOARE (pag. 12)
- CALEIDOSCOP (pag. 14)
- DOCUMENTAR EXTERN (pag. 15)
- CALENDAR 1971 (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Constantin TĂNASE; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Școlii nr. 1, Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Școlii”.

40 000

B L O C - N O T E S

Reducerea prețurilor unor produse industriale destinate producției și investițiilor în cooperativele agricole și gospodăriile țărănești

Comitetul Executiv al Comitetului Central al P.C.R. și Consiliul de Miniștri au adoptat o hotărâre cu privire la reducerea și unificarea prețurilor, de la 1 ianuarie 1971, la produsele industriale ce constituie obiectul aprovizionării tehnico-materiale a cooperativelor agricole de producție și a gospodăriilor țărănești individuale.

Se vor reduce prețurile la următoarele grupe de produse: mașini și utilaje agricole, piese de schimb, anvelope și camere, produse petroliere, produse electrotehnice, ciment și alte materiale de construcții, furaje concentrate, medicamente de uz veterinar și alte produse chimice.

Prin toate aceste măsuri cooperativele agricole de producție vor beneficia în anul 1971 de o economie de circa 540 milioane lei, iar gospodăriile țărănești individuale de circa 18 milioane lei.

În vederea creării unor condiții mai bune pentru îndeplinirea programelor naționale de irigații și îmbunătățiri funciare și de dezvoltare a creșterii animalelor, Comite-

tul Executiv al C.C. al P.C.R. și Consiliul de Miniștri au hotărât reducerea prețurilor la unele mașini, utilaje și materiale specifice necesare realizării acestor programe. În acest fel cooperativele agricole de producție vor realiza, în perioada 1971—1975, economii de încă 315 milioane lei.

Aceste măsuri fac parte din complexul de hotărâri stabilite de conducerea de partid și de stat, cuprinse în Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, la ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din 23 noiembrie 1970 pentru dezvoltarea continuă a agriculturii noastre. Ele reprezintă un nou și puternic sprijin pentru sporirea producției agricole, consolidarea economico-organizatorică a cooperativelor agricole de producție și ridicarea nivelului de viață al țărănimii, pentru creșterea aportului agriculturii la aprovizionarea tot mai bună a populației cu produse agro-alimentare, la dezvoltarea întregii economii naționale.

NOTE

DACA AR FI MOTORINA...

21 decembrie. Dimineață frumoasă, cimpurile sînt împinzite de soare; zi excelentă pentru continuarea lucrărilor mecanizate în cimp.

Dar la I.M.A. Titu, județul Dimbovița, numeroși șefi de secție se află la sediu, solicitînd... motorină! Directorul unității, ing. Ilie Mărculescu și inginerul-șef Octavian Parache, n-au cum să le rezolve însă cererea. Sînt supărați — și pe bună dreptate — pe forurile de resort în sarcina cărora stă aprovizionarea cu carburanți.

— E drept că în primele trei trimestre la noi s-a depășit consumul planificat de motorină, dar explicații există, dacă se au în vedere dificultățile muncii în cimp în acest an, ne spune inginerul Mărculescu. Am fi avut acum destulă motorină, căci în luna octombrie mai urma

să ridicăm din repartitia cuvenită încă 137 de tone. Dar n-am avut unde o depozita, iar actualele reglementări precizează că dacă nu s-a luat cantitatea prevăzută pentru un trimestru... al pierdut-o! Așa se face că de 11 zile, la cele 19 secții ale unității noastre, care deservește 22 de cooperative agricole, nu există motorină, tractoriștii n-au cu ce executa numeroase lucrări de arat, împrăștiat îngrășăminte chimice și altele.

Am notat amănuntul, de-a dreptul ciudat, că pentru alte unități, ca de pildă cele din construcții, motorina planificată tractoarelor poate fi ridicată în orice lună a anului.

Ne întrebăm de ce nu se reglementează în același fel și repartitia carburanților pentru unitățile agricole?

Ion DRINCU

● Acum, la sfîrșit de an, făcînd bilanțul activității Casei agronomului din Drăgășani a județului Vilcea, se poate consemna că în cele 12 luni de activitate aici au avut loc 7 instruirii și 20 schimburi de experiență (din care trei în afara județului) la care au participat mii de specialiști, tehnicieni și lucrători din unități agricole de stat, președinți, contabili, pomicultori, viticultori, îngrijitori etc. din cooperativele agricole.

Conform planului nostru de propagandă au fost editate 20 de afișe (distribuindu-se în unitățile agricole 40 000 exemplare), două pliante (cu 4 000 exemplare) și trei broșuri (tipărite în 6 000 exemplare).

Pentru anul 1971, ne-am propus ca planul de instruire să fie și mai bogat, să utilizăm pe scară mai largă filmele documentare și diafilmele în cadrul predării lecțiilor.

Pentru documentarea cadrelor din agricultura județului vom organiza o serie de expuneri interesante cu privire la cele mai noi și eficiente metode de lucru, utilizînd o bogată literatură din țară și din străinătate.

În colaborare cu Stațiunea experimentală Drăgășani vom organiza un simpozion cu subiectul „Sporirea capacității de producție a plantațiilor de vii din podgoria Drăgășani”, la care vor participa președinții și specialiștii din toate unitățile agricole ale județului, cu profil viticol (Ing. Aurel NEACȘU).

● Zilele trecute, pe tarlalele cooperativei din Zănești, județul Neamț, s-au executat ultimele arături adînci de toamnă.

Mecanizatorii de la I.M.A. Podoleni — secția 8 Zănești, condusă de Ion Mișca, din care fac parte tractoriștii cum sînt Vasile Bursuc, Petru Bursuc, Aurel Dumitriu,

Nicolai Mihăilă, Mihai Irimia) au realizat în întregime planul de 1050 hectare prevăzute pentru lucrarea respectivă. Cooperativa a însămințat, pentru recolta anului 1971, 460 hectare cu griu, 100 hectare cu orz și 20 hectare cu secară masă verde, iar pînă de curînd, au fost încorporate la culturile de griu și orz, 60 tone de îngrășăminte chimice (Ion AXINTE)

● La cooperativa agricolă „23 August” din Curtici, județul Arad, în acest an s-a acordat o deosebită grijă îmbunătățirii fu-

CURIER

rajării animalelor, între altele practicîndu-se melasarea grosierelor și utilizarea ureei.

De altfel, din anul 1964 am început să ne preocupăm de studierea metodei de ridicare a valorii nutritive și biologice a furajelor grosiere, prin punerea în practică a procedurii de fermentare a acestora pe principiul drojduirii.

Ca urmare a unei munci perseverente, am reușit ca încă din luna februarie 1969 să obținem prima șarjă de drojdie furajeră lichidă, care, folosită în rațiile vacilor, a dat un spor de lapte cu circa 15% față de producția obișnuită.

În prezent, stația de preparare este supusă unor îmbunătățiri funcționale, ur-

INFORMAȚII

VIZITA DELEGAȚIEI MINISTERULUI AGRICULTURII AL U.R.S.S.

Luni a sosit la București o delegație a Ministerului Agriculturii al Uniunii Sovietice, condusă de G. G. Petrov, adjunct al ministrului, pentru a avea convorbiri la Ministerul Agriculturii și Silviculturii cu privire la încheierea protocolului de aplicare, în anul 1971, a aranjamentului de colaborare directă între cele două ministere.

În ziua sosirii, G. G. Petrov a avut o întrevedere cu prof. dr. Nicolae Ștefan, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, și a vizitat Complexul de sere Ploiești.

În zilele următoare, delegația a vizitat Igrășătoria de taurine de la Copăceni, Complexul de creștere a porcinelor de la Giurgiu, Uzina de tractoare Brașov, Complexul de creștere a taurinelor de la Sf. Gheorghe, I.A.S. Prejmer, Complexul de sere Codlea și Institutul de viticultură și vinificație de la Valea Călugărească.

CONSFAȚUIRE PE TEME DE VITICULTURĂ

Marți, 22 decembrie, sub auspiciile C.C. al U.T.C. și ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii, la Stațiunea experimentală viticolă Odobești s-au desfășurat lucrările unei consfățuiri pe teme de viticultură. La consfățuire au luat parte circa 300 de tineri — muncitori permanenți, mecanizatori, tehnicieni și șefi de fermă din sectorul viticol al unităților agricole din 15 județe ale țării, printre care Vrancea, Bacău, Prahova, Alba, Argeș, Buzău, Dolj, Galați, Constanța și altele, precum și șefii sectoarelor de tineret sătesc din cadrul comitetelor județene ale U.T.C.

În cadrul ordinii de zi a consfățuirii au figurat expuneri cu privire la locul viticulturii în agricultura țării noastre și perspectivele de dezvoltare a acestui sector, la rezultatele obținute de știință și tehnică în acest domeniu de activitate, la agrotehnica și tehnologiile noi în cultura viței de vie. Expunerile, prezentate de cadre de specialiști din Ministerul Agriculturii și Silviculturii și de la Stațiunea experimentală Odobești, au fost însoțite de proiecții de filme documentare și diafilme, precum și de vizite în cadrul unității gazdă.

Consfățuirea a constituit, totodată, un schimb de experiență între tinerii care își desfășoară activitatea în viticultură.

CURSURI DE INSTRUIRE PRIVIND CULTURA CIUPERCILOR.

În cadrul fermei Mogoșoala a Institutului de cercetări pentru legumicultură și floricultură din Vidra au fost organizate cursuri de instruire, cu durata de o lună, în privința culturii ciupercilor.

La cele cinci serii desfășurate pînă acum au luat parte peste 105 cultivatori de ciuperci din cooperativele agricole și individuale, din 18 județe ale țării.

Următoarea serie va începe la 6 ianuarie 1971.

mind ca în cursul lunii decembrie să fie repusă în funcție (ing. PETRU SCHEUL).

● La cooperativele agricole din zona orașului Urziceni s-au executat arături adînci de toamnă, în vederea executării însămințărilor de primăvară, pe o suprafață de 52 469 ha, la cele 29 cooperative agricole existente s-au aplicat, de asemenea, 394 tone de îngrășăminte chimice.

De exemplu, la cooperativa din comuna Adîncata au fost pregătite 2 048 ha, la cea din comuna Alexeni 1 800 ha, la Bărcănești 2 300 ha, la cooperativa din Dridu 3 110 ha, iar la cea din Fierbinți 2 538 ha.

Pe întinse suprafețe s-au executat arături necesare viitoarelor grădini de legume. La cooperativa Valea Măcișului, de pildă, s-au pregătit 100 ha, la cea din comuna Maia 150 ha, la cooperativa din Grădiștea 80 ha etc.

În total, pentru sectorul legumicol s-au aplicat îngrășăminte chimice pe 1 523 ha, dîndu-se 384 tone (ing. I. BAUSER).

● Pornind de la faptul că asociațiile intercooperatiste oferă mari posibilități pentru organizarea mai bună a muncii, obținerea de producții mari și sporirea veniturilor în cooperativele agricole, și în județul Suceava s-a trecut la constituirea acestor unități. De curînd, imputernicitii desemnați de către consiliile de conducere ale celor 85 de cooperative de producție — au constituit 16 consilii intercooperatiste cu sedile la: Siret, Rădăuți, Verești, Liteni, Iacobesti, Dărmănești, Șerbănești, Todirești, Gălănești, Dolhești, Cornu Luncti, Drăgășeni, Salcea, Bosanci, Ilișești, Spătărești.

Cu acest prilej au fost aleși președinții, vicepreședinții și secretarii organismelor respective (Octavian ZUSS).

În spațiul rezervat acestei rubrici, vom prezenta, pentru început, câteva întrebări și răspunsuri referitoare la activitatea consiliilor intercooperatiste, la relațiile lor cu cooperativele agricole, direcțiile agricole și uniunile cooperatiste județene.

INTREBARE: Se are în vedere elaborarea unui regulament de organizare și funcționare a consiliilor intercooperatiste?

RĂSPUNS: Rolul și sarcinile consiliilor intercooperatiste au fost clar arătate în expunere. S-a considerat că, deocamdată, nu este necesar un asemenea regulament. Pe măsura câștigării de experiență se vor contura și mai bine domeniile de activitate ale consiliilor intercooperatiste. Trebuie ținut cont și de faptul că, lucrând în condiții diverse, și preocupările acestor consilii vor fi diverse.

INTREBARE: Cooperativa agricolă, după cum s-a arătat, își păstrează autonomia. Va putea să-și îndeplinească consiliul intercooperatist atribuțiile sale, în condițiile în care o cooperativă nu va accepta una sau alta din măsurile stabilite de către noul organ creat?

RĂSPUNS: Consiliul intercooperatist, fiind format din reprezentanți ai cooperativei agricole, nu ia hotărâri care să dezavantajeze vreo unitate. Obiectivele de interes comun, pentru a căror realizare militează, soluțiile optime pe care le preconizează, oferă avantaje economice tuturor cooperativei din raza de activitate a consiliului intercooperatist. Consiliile nu acționează deci lezând interesele economice ale unităților. Hotărârile consiliului intercooperatist se pun în aplicare în fiecare cooperativă după aprobarea lor de către consiliile de conducere din C.A.P. și, respectiv, de către adunările generale ale acestora. În condițiile în care măsurile preconizate sînt judicios analizate, perfect motivate, în condițiile în care programele stabilite sînt bine fundamentate, este sigur că ele vor fi pe deplin însușite. Procedîndu-se astfel, respingerea unor măsuri de către adunarea generală a unei cooperative agricole este practic exclusă. Organele agricole județene au datoria de a sprijini activitatea consiliilor și, ca atare, și orientarea acestora în cazul în care totuși se vor ivi și anumite probleme litigioase, astfel încît acestea să se rezolve în interesul tuturor unităților care concurează la activitatea consiliului intercooperatist.

INTREBARE: Care este forul superior al consiliilor intercooperatiste?

RĂSPUNS: Consiliile intercooperatiste sînt alcătuite din reprezentanții unităților. Forul superior al cooperativei rămîne, firește, adunarea generală a cooperativei. Sub aspectul îndrumării și coordonării, consiliile intercooperatiste sînt în legătură directă cu direcțiile agricole și uniunile

cooperatiste județene. Consiliile intercooperatiste, ca organisme de organizare și coordonare a producției, acționează în baza orientării date prin or-

RĂSPUNS: Consiliile intercooperatiste, ținînd seama de specificul producției, de dezvoltarea economică, pot stabili, pe ansamblul unităților, nece-

ganiza întraajutorarea, de a realiza aprovizionarea corespunzătoare intereselor grupului de cooperative și fiecărei unități în parte, de a coordona acți-

brii consiliului intercooperatist?

RĂSPUNS: Cunoșcînd că în consiliile intercooperatiste sînt, pe lîngă ceilalți reprezentanți, cei mai buni specialiști din cooperative, este normal ca membrii consiliilor să primească sarcina de a răspunde de anumite sectoare de activitate, corespunzător specializării acestor cadre.

Din cele de mai sus rezultă că, prin rolul, atribuțiile, răspunderile și, în general, prin activitatea lor, consiliile intercooperatiste nu se substituie adunărilor generale ale cooperativei și nici organelor de conducere operativă a producției. Caracteristicile stilului lor de muncă trebuie să fie analiza prospectivă, stabilirea direcțiilor de dezvoltare economică în perspectivă, organizarea întraajutorării și întraajutorării între unitățile productive, punerea cît mai deplină în valoare — prin concentrarea și specializarea producției, prin utilizarea în comun a resurselor naturale, materiale și financiare — a marilor posibilități existente de înflorire a agriculturii cooperatiste.

Rubrica noastră „INTREBĂRI și RĂSPUNSURI” așteaptă în continuare solicitări în legătură cu aplicarea măsurilor stabilite pentru îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii. În numărul viitor vom da răspuns unor întrebări pe tema reorganizării întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

Consiliile intercooperatiste — activitatea și relațiile lor

Transpunerea în viață a măsurilor deosebit de importante prevăzute în Expunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU făcută la sediul năta de lucru de la C.C. al P.C.R. din 23 noiembrie a.c., acțiune care trebuie să se realizeze peste tot în chip fundamental, ridică, în mod firesc, unele probleme care se cer clarificate. În intenția de a contribui la elucidarea aspectelor legate de îndeplinirea principiilor stabilite de conducerea de partid și de stat privind îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii, revista noastră pune la dispoziția celor interesați spațiul necesar. Orice întrebare de interes major, care vizează agricultura cooperatistă, inclusiv relațiile ei economico-organizatorice cu alte sfere de activitate economică, va găsi un răspuns și recomandări din partea factorilor de răspundere din Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

ganele județene de conducere a agriculturii, ținîndu-se seama de condițiile specifice din microzona respectivă și de cerințele economiei naționale. Organele agricole județene au dreptul și datoria de a veghea și sprijini consiliile în luarea unor hotărâri corespunzătoare, care să nu contravină legislației în vigoare.

INTREBARE: Cum se va realiza în practică sarcina consiliilor intercooperatiste privind specializarea producției pe ferme, dacă avem în vedere faptul că sarcinile de plan se stabilesc pe cooperative, iar măsurile luate de consiliu operează numai cu aprobarea adunărilor generale?

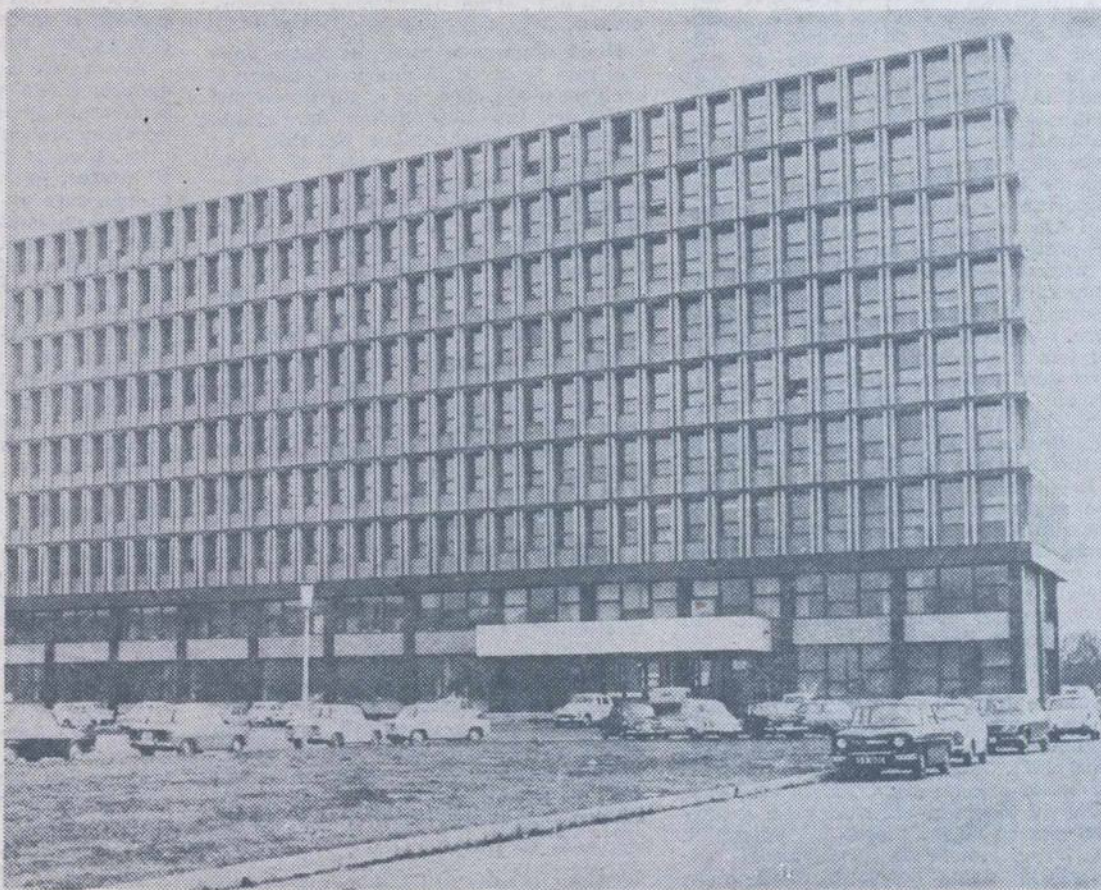
RĂSPUNS: Profilarea, concentrarea și specializarea producției sînt principalele sarcini ale consiliilor intercooperatiste. Practic se va porni de la schițele de profilare ce se întocmesc pentru fiecare cooperativă (acțiune care trebuie să se termine pînă la sfîrșitul acestui an). Pe baza lor, consiliile intercooperatiste au posibilitatea să stabilească soluții mai bune pentru concentrarea producției în ferme specializate, ținînd seama de condițiile naturale și economice din fiecare cooperativă și fermă. Prin concentrarea unor culturi sau specii de animale la nivelul cooperativei din consiliu, se creează posibilitatea ca și în unități, fermele să se specializeze pe un număr restrîns de produse sau efective de animale.

INTREBARE: Cum vor realiza în practică consiliile intercooperatiste atribuțiile privind aprovizionarea tehnico-materială, din moment ce ele nu au un organ permanent lucrativ?

șarul de materiale, îngrășămintele, punctele de descărcare avantajoase etc. În legătură cu aprovizionarea tehnico-materială, consiliile intercooperatiste au deci menirea de a or-

nile de aprovizionare și transport pentru ca acestea să se facă la timp, cu cheltuieli cît mai mici.

INTREBARE: Cum trebuie repartizate atribuțiile pe mem-

Noul sediu al L.S.C.P.A. de la a cărui înființare au trecut două decenii.

RITM SUSTINUT DE CREȘTERE ECONOMICĂ

(Urmare din pag. 1)

asigura îndrumarea și coordonarea necesară astfel încît planurile de producție și financiare pe 1971 să fie pe deplin riguros fundamentate, respectiv să asigure mobilizarea largă a resurselor, de care dispunem, valorificarea lor optimă, îndeplinirea integrală a cerințelor privind livrările la fondul de stat sau pentru export. În mod deosebit este util ca, în fiecare județ, în funcție de condiții să se obțină o producție legumicolă suficientă pentru satisfacerea în cît mai bune condiții a nevoilor populației din județ.

Esențial este ca, în 1971, în toate unitățile să se înregistreze o folosire cît mai judicioasă a bazei tehnico-materiale create. Se cunoaște că, în multe locuri, randamentele pe terenurile irigate, a căror suprafață va spori în 1971 cu încă 181,9 mii

hectare amenajate cu fonduri de stat și cu încă 35 000 hectare amenajate din fondurile cooperative și cu credite de la stat — nu sînt încă satisfăcătoare, la nivelele prevăzute în documentațiile tehnice. Într-o serie de complexe de creștere a animalelor, parametrii tehnico-economici n-au fost, de asemenea, atinși. Din cauza nerespectării agrotehnicii, a tehnologiilor stabilite, pămîntul, efectivele de animale din unele unități produc sub nivelul dorit. Datoria tuturor celor care lucrează pe ogoare, în ferme este de a lucra, în noul an în care intrăm, cu o rîvnă sporită, cu toată răspunderea și competența tehnică, în așa fel ca investițiile mari făcute să fructifice din plin, ca eficiența economică să atingă cote superioare.

Realizarea importantelor sarcini care stau în fața agriculturii implică aplicarea consecventă, operativă și adecvată con-

dițiilor locale a întregului complex de măsuri stabilite de conducerea de partid și de stat privind îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii. Reorganizarea întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii, crearea consiliilor intercooperatiste, măsurile de îmbunătățire a organizării muncii și a formelor de retribuție în cooperativele agricole, legarea mai strînsă a veniturilor lucrătorilor din agricultură de rezultatele economice, oferirea cadrului prielnic afirmării plene a inițiativelor creatoare, stimulează din plin identificarea și valorificarea completă a rezervelor de sporire a producției agricole.

Atingerea ritmurilor intense de creștere economică depinde însă de oameni. Ei sînt făuritorii recoltelor. Mărimea rodului muncii lor e în funcție de permanentizarea pe locul de muncă, de specializarea lor, de priceperea lor profesională. Iarna este un bun prilej de regrupare a forțelor dar și de „înarmare” cu tehnologia modernă, aplicabilă în condițiile concentrării și specializării producției. Specialiștii din unități vor trebui să folosească din plin această perioadă, pentru a face o cît mai atentă instruire a celor care lucrează în ferme, în formațiuni specializate etc. Este nevoie ca prețutindeni să se înțeleagă bine faptul

că eficiența sporită de pe urma introducerii progresului tehnic, pentru care se fac eforturi de mare amploare de către stat și de către cooperatorii înșiși, nu poate fi obținută decît printr-o organizare exemplară a muncii și prin ridicarea neîncetată a competenței profesionale, pe calea însușirii tehnicii noi, a tehnologiilor moderne. Condițiile noi impun un stil nou de muncă: acela de a lucra într-un domeniu precis, specializat, cu o răspundere directă față de producție, imbinînd strîns autoexigența pentru creșterea producției cu grija permanentă pentru desfășurarea unei activități rentabile în orice sector de activitate.

Lucrătorii din I.A.S. și I.M.A., țărînimea cooperatistă au toate premisele pentru a putea culege, începînd chiar din 1971, un rod bogat. Conjugîndu-se mai bine eforturile, amplificînd energiile, folosînd cît mai rațional baza tehnico-materială creată putem asigura un avînt puternic al întregii agriculturi. Un asemenea avînt concretizat în producții vegetale și animale mari, obținute la un preț de cost redus, se va reflecta pozitiv în creșterea continuă a puterii economice a țării, în îmbunătățirea sistematică a nivelului de trai al întregului popor.

Una din preocupările de bază ale producătorilor de legume o constituie folosirea unor semințe din soiuri superioare, cu însușiri biologice și culturale garantate.

AVEM SUFICIENTE SEMINȚE DE LEGUME? CUM ESTE GARANTATĂ CALITATEA LOR?

Răspunde ing. M. DELEANU, directorul Intreprinderii centrale de aprovizionare cu semințe și material săditor

— Revista noastră a publicat săptămîna trecută o listă a soiurilor de semințe pe care cultivatorii de legume le vor putea procura prin unitățile specializate în această direcție. Ei sînt, desigur, interesați și de o altă chestiune: în ce măsură cantitățile existente de semințe vor satisface necesarul anului viitor?

— Una din primele măsuri luate, de Ministerul Agriculturii și Silviculturii încă din toamna anului trecut, a fost înființarea de noi ferme pentru producerea de semințe de legume, în cadrul întreprinderilor agricole de stat. Ca urmare, în 1970, întreprinderea centrală de aprovizionare cu semințe și material săditor a încheiat contracte cu unitățile de stat, pentru producerea unor cantități mai mari de semințe de legume ca în anii precedenți. Pentru importante cantități de semințe, în special din cele cu bobul mare — mazăre de grădină, fasole de grădină, arpagic și usturoi — s-au încheiat contracte cu cooperativele agricole. Semințele de legume cu bobul mic, a căror producere comportă o tehnicitate deosebită, au fost contractate cu stațiunile experimentale și fermele întreprinderilor agricole de stat specializate în acest scop. Excepție fac semințele de tomate hibride, care s-au realizat integral în cooperativele agricole.

În general, s-a urmărit ca producerea semințelor de legume să fie contractată într-un număr restrîns de unități de stat și cooperatiste, și anume în cele dotate cu bază tehnico-materială mai bună și încadrate cu specialiști cu o practică îndelungată în acest sector de activitate.

În prezent, cantitățile de semințe preluate de întreprinderea noastră satisfac în întregime, la majoritatea speciilor, necesarul pentru producția de legume-marfă prevăzute a se realiza în anul 1971. Numai în cazul semințelor cu bobul mic de pîldă, există asigurate 1 080 de tone din 112 soiuri. La castraveți tip cornișon, morcovi, pătrunjel, păstîrnac, ridichi de iarnă, sfeclă comestibilă, varză de vară, varză roșie, mazăre timpurie etc., sortimente la care an de an se semnalau deficite de sîmînță, în prezent balanța este excedentară, ceea ce permite nu numai satisfacerea necesarului pentru producția internă dar și angajarea unor cantități pentru export.

Ca urmare a acestei situații, toate întreprinderile de semințe vor vinde la cerere — fără nici o restricție — orice cantitate de semințe de legume cu bobul mic atît unităților de stat, cît și cooperativele agricole și producătorilor individuali.

— Există, totuși, specii de legume la care nu aveți certitudinea acoperirii necesarului?

— Ridică unele probleme numai ceapa și prazul, la care stocurile sînt mult reduse. Trebuie spus că, pentru acoperirea nevoilor s-au contractat suprafețe suplimentare, dar condițiile total nefavorabile care au existat în unele unități au făcut ca producția să fie slabă sau chiar compromisă. Se impune, de aceea, o raționalizare a consumului de semințe la aceste culturi, folosindu-se norme de însămînțare economice.

— Se înțelege din cele spuse pînă acum că semințele sînt în ce condiții se va asigura aprovizionarea unităților de producție pentru ca acestea să intre la timp în posesia semințelor respective?

Încă din vară au fost luate măsuri pentru ca, întreaga producție de semințe cu bobul mic să fie expedită, imediat după preluare, la centrul de ambalare a semințelor de legume, care funcționează în cadrul Intreprinderii de semințe București. Concentrarea tuturor semințelor de legume într-un singur loc, ambalarea și apoi difuzarea lor la unități nu sînt operațiuni deloc ușoare. Ele reclamă pe lîngă un volum apreciabil de muncă și o exigență deosebită din partea lucrătorilor întreprinderilor.

După efectuarea unor repetate analize care le certifică valoarea culturală, acele semințe care, în urma diverselor verificări, întrunesc indicii de calitate prevăzuți în standardele de stat, se ambalează în plicuri, punți și cutii de diferite capacități. Apoi, pe baza repartiției întocmite în funcție de media consumurilor pe ultimii trei ani, semințele ambalate se expediază direct la depozitele întreprinderilor de aprovizionare cu semințe și material săditor din fiecare județ, spre a fi puse la dispoziția cultivatorilor de legume.

Sistemul centralizat de ambalare a semințelor de legume prezintă avantajul că oferă posibilitatea exercitării unui supracontrol asupra tuturor loturilor de semințe cu bobul mic ce urmează să fie puse în vînzare.

În prezent, peste 90% din cantitățile de semințe necesare pentru producția de legume-marfă din 1971 se află deja în depozitele întreprinderilor de aprovizionare cu semințe și material săditor din fiecare județ, la dispoziția cultivatorilor de legume.

— Ați vorbit de controlul asupra calității. Este o chestiune care îi interesează direct pe producătorii de legume care s-au plîns, în unele cazuri, că semințele furnizate de o întreprindere sau alta nu au corespuns așteptărilor. Ce măsuri s-au întreprins și se vor mai in-

treprinde pentru ca semințele puse în circulație să fie garantate din toate punctele de vedere?

— Problema calității semințelor de legume constituie o preocupare de prim ordin pentru toți cei care răspund de realizarea lor. Măsurile întreprinse au avut drept scop să asigure pe de o parte menținerea valorii biologice a semințelor la nivelul capacității de producție a soiurilor zonate și, pe de altă parte, valoarea culturală corespunzătoare cu indicii de calitate prevăzuți în standardele de stat.

Aș aminti aici, în primul rînd, de recunoașterea culturilor, operațiune prin care inspectorii aprobatori, în urma repetatelor controale ce le efectuează în cursul vegetației, atestă fiecare lot semincer în parte, stabilind valoarea biologică. Numeroase controale efectuează, la rîndul lor, întreprinderile de semințe, în calitate de organ de contractare, urmărind în mod special să preia numai semințele care provin de pe loturile recunoscute.

Pentru și mai multă siguranță asupra autenticității, semințele recunoscute sînt supuse unui „post control“ care se face în condiții de microculturi, în cadrul centrului Comisiei de stat pentru experimentarea și omologarea soiurilor de la Bragadiru. În acest scop, delegați ai întreprinderilor de semințe, împreună cu inspectorii aprobatori, ridică, în prezent reprezentanților unităților producătoare de semințe, cîte trei probe din fiecare lot de semințe, din care una se expediază direct la Centrul pentru încercarea soiurilor Bragadiru. Asemenea probe se trimit Centrului Bragadiru și după ambalarea semințelor, pentru a se verifica dacă în timpul ambalării nu s-au produs impurificări pe cale mecanică. Ele se însămînțează în parcelele cîmpului experimental ale Centrului Bragadiru, aplicîndu-se cu strictețe tehnologia specifică fiecărei specii și soi. În cursul perioadei de vegetație se fac observații și se determină valoarea biologică pentru fiecare lot în parte.

Rezultatele acestui control reprezintă oglinda fidelă a calității seminței, care se livrează prin întreprinderile de aprovizionare cu semințe și material săditor. Fiecare cultivator are, astfel, posibilitatea, pe baza talonului de pe cutiile în care au fost ambalate semințele și care cuprinde numărul lotului din care s-a folosit sîmînța, să confrunte situația din propria unitate cu cea de la C.I.O.S. Bragadiru, spre a putea stabili adevăratele cauze ale eventualelor defecțiuni ivite.

Paralel cu verificarea valorii biologice, în laboratorul propriu al întreprinderii București se verifică valoarea culturală a semințelor sosite la centrul de ambalare. În cazul unor loturi de semințe asupra cărora există unele îndoieli în ceea ce privește aceste calități, analizele se repetă în cadrul laboratorului județean pentru controlul semințelor. În final, la fiecare lot de semințe care se pune în vînzare se verifică de trei ori valoarea culturală; o dată la primirea semințelor de la unitatea producătoare, a doua oară la centrul de ambalare și a treia oară, înainte de livrare.

Aceeași grijă se manifestă și pentru semințele aflate în stoc, care constituie rezerva pentru cazurile de calamitate a culturilor, ele sînt supuse verificării periodice din trei în trei luni. În toate cazurile, atunci cînd un lot de semințe

se dovedește că nu corespunde soiului respectiv, sau are germinația necorespunzătoare standardelor de stat, toate cantitățile întregului lot se retrag din circuitul comercial, se depozitează separat, după care sîmînța se distruge sau se folosește în amestecuri furajere.

— În ciuda unor asemenea repetate verificări nu se pot ivi totuși, situații cînd anmite culturi de legume nu dau rezultatele așteptate deși s-au folosit soiuri cunoscute ca valoroase?

— Nu trebuie să se uite un lucru esențial, care a mai fost subliniat și cu alt prilej: că diversele soiuri de legume sînt susceptibile de modificări structurale importante atunci cînd nu se aplică corect tehnologiile specifice culturii. Speciile care prezintă o mai mare susceptibilitate față de agrotehnica aplicată sînt varza timpurie, varza de toamnă, gulioarele, conopida, ridichile de vară și salata. La aceste culturi s-au ivit, în anii trecuți, litigii cu unele unități care primiseră sîmînță prin întreprinderile noastre. Adevăratele cauze care au dus la obținerea unor rezultate nefavorabile au ieșit la iveală din confruntarea cu rezultatele înregistrate de C.I.O.S. Bragadiru și cu ale altor unități producătoare de legume, care au primit semințe din același lot. În cazul legumelor din grupa varzoaselor, de exemplu, s-a dovedit că defecțiunile s-au datorat folosirii la plantare a unui rîsad îmbătrînit; ca urmare, culturile nu au legat căpățîni decît în proporție foarte mică, plantele dînd direct în tijă floriferă. În cazul ridichilor de vară, într-o serie de unități din județele din Transilvania, culturile au dat, în cea mai mare parte, în tijă floriferă din cauză că însămînțarea s-a făcut prea devreme. În ce privește salata, plantele nu au făcut căpățîni atunci cînd soiul de toamnă „Polul Nord“, contrar cerințelor biologice specifice lui, a fost însămînțat în primăvară.

— Ce recomandări pentru evitarea unor asemenea situații în anul ce vine?

— Fiecare unitate producătoare de legume să respecte întru totul tehnologiile caracteristice fiecărei specii și, mai ales, fiecărui soi în parte. În mod deosebit, în acest an există o serie de unități care dispun de semințe de legume, fie din producție proprie fie din stocurile rămase din anii trecuți. În toate aceste cazuri, pentru a se evita orice surprize, este absolut necesar ca semințele respective să fie analizate din vreme la laboratoarele județene pentru controlul semințelor și, acolo unde se dovedesc necorespunzătoare, să fie înlocuite. Pentru a se evita orice situații neclare, este, de asemenea, recomandabil ca semințele de legume din producție proprie să fie însămînțate, întotdeauna, separat.

Faptul că în prezent producerea de legume este concentrată în ferme specializate, încadrate cu ingineri, constituie o garanție că se vor crea condițiile necesare pentru ca recoltele să reflecte în totalitate potențialul soiurilor utilizate. În același timp, prin măsurile luate în cadrul întreprinderii, s-au luat toate măsurile pentru a se pune la dispoziția producătorilor numai semințe de calitate superioară.

Ing. S. DIRADURIAN

UNITĂȚI AGRICOLE ȘI PRODUCĂTORI INDIVIDUALI!

Intreprinderile de aprovizionare cu semințe și material săditor, prin rețeaua de magazine și depozite existente în cadrul fiecărui județ, asigură — contra cost — semințe de:

- SPANAC din soiurile Matador și Wirofflay;
- SALATĂ din soiurile Polul Nord, Bötner Treib, Timpurie de Banat și de mai;
- RIDICHI DE LUNĂ din soiurile Roșii cu vîrf alb, Rotunde timpurii, Țepuși de ghiață;
- PĂTRUNJEL ZAHARAT;
- LEUȘTEAN.

Semințele sînt ambalate și garantate în ceea ce privește calitatea.

SOLICITAȚI CU ÎNCREDERE ORICE CANTITĂȚI DE SEMINȚE DIN SPECIILE ȘI SOIURILE MENȚIONATE MAI SUS ÎNTRUCÎT, PENTRU LIVRAREA LOR, NU ESTE NEVOIE DE NICI O REPARTIȚIE

De asemenea, se pot procura pomi fructiferi altoiți pentru plantări în grădini familiale.

ÎNTEPRINDERE CENTRALĂ DE APROVIZIONARE CU SEMINȚE ȘI MATERIAL SĂDITOR

Ramură cu tradiție în agricultura țării noastre, legumicultura constituie, din ce în ce mai mult, un domeniu în care au loc transformări rapide pe calea intensificării și modernizării procesului de producție. Importanța activității ce se desfășoară în acest sector este subliniată de atenția deosebită pe care conducerea de partid și de stat o acordă organizării și dezvoltării producției legumicole pe o treaptă superioară, corespunzătoare cu cerințele mereu crescânde ale economiei. O expresie a acestei atenții o constituie și măsurile stabilite la ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din 23 noiembrie 1970, măsuri care prezintă un îndreptar prețios pentru toți cei ce activează în acest domeniu.

Consfătuirea legumicultorilor, ale cărei lucrări s-au desfășurat în această săptămână, a dat prilej celor peste 1.500 de participanți să facă o serioasă analiză a situației existente și, mai cu seamă să cunoască îndeaproape întregul program organizatoric și tehnic elaborat pe baza indicațiilor de partid și de stat și menit să ducă în noul cîmp la îmbunătățirea radicală a producției și valorificării legumelor.

O serie de măsuri de redresare a legumiculturii au început să fie aplicate încă din anul acesta. Printre principalele acțiuni întreprinse se numără, în primul rînd, concentrarea suprafeței de legume într-un număr mai restrîns de unități și specializarea lor în funcție de destinația producției. Ca urmare, în 1970, în cooperativile agricole de producție s-au organizat 736 de ferme legumicole cu o suprafață totală de 75.000 ha (din cele 125.000 ha ocupate cu legume în acest sector).

Prin dotarea secțiilor de mecanizare I.M.A. cu tractoare legumicole și cu unele mașini și utilaje destinate mecanizării principalelor lucrări în această ramură agricolă s-a asigurat fermelor din cooperativile agricole de producție, cîte un tractor legumicol pentru circa 30 ha. Repartizarea unei cantități mai mari de îngrășăminte chimice a făcut ca în legumicultură consumul acestora să ajungă, în medie, la 450 kg/ha. S-au asigurat, totodată, semințele din soiuri valoroase, a crescut suprafața de sere, la 800 ha, din care 285 ha în C.A.P. precum și suprafața cu solarii. În raport cu dezvoltarea bazei materiale și cu noile forme de organizare a producției au fost adoptate și îmbunătățite, după criterii stabilite științific, noi tehnologii de cultură a legumelor. Faptul că fermele legumicole au fost încadrate cu specialiști cu pregătire superioară, a constituit o garanție a aplicării corecte a acestor tehnologii. Unele măsuri de cointereseare materială a cooperativelor pentru realizarea producției și a exportului de legume, concretizate în acordarea unor stimulente de peste 14.000.000 de lei au contribuit la înregistrarea în multe unități a unor rezultate ce le situează la nivelul atins în țările cu legumicultură avansată. Se înscriu aici unități ca, de pildă, C.A.P. Tomnatic, județul Timiș (șef de fermă ing. Ana Gruiescu) cu producții medii la hectar de 32,5 tone la tomate, 40 tone la varză, 24,6 tone la ardei gogoșar, 38 tone la vinete; C.A.P. Sf. Gheorghe, județul Ialomița (șef de fermă ing. Nicolae Mîndru) cu 27 tone/ha la tomate timpurii; C.A.P. Miloșești din același județ (brigadier Lucian Furcoiu) cu 1.000 tone/ha la tomate în solarii; I.A.S. Barboși (șef de fermă ing. Maria Pascu) cu 32 tone/ha la tomate și încă multe altele.

Din păcate, asemenea rezultate, fără a fi fost excepții, nu reprezintă, totuși, așa cum ar fi pe deplin posibil, o medie a rezultatelor din legumicultură. Dacă în I.A.S. producțiile medii de legume la hectar s-au menținut în ultimii cinci ani la 14-15 tone, în cooperativile agricole s-a înregistrat o scădere simțitoare, de la 13 tone/ha în 1966, la 9,5 tone/ha anul acesta. Cît de subiective sînt cauzele care au generat asemenea stări de lucruri o dezvăluie rezultatele diferite obținute de județe cu condiții pedoclimatice asemănătoare: 15,3 tone/ha la tomate în cooperativile agricole din județul Ialomița, numai 8,8 tone/ha în cele din județul Ilfov și doar 7,6 tone/ha în județul Olt sau 8,4 tone/ha la ceapă în județul Dolj și doar 6,4 tone/ha în județul Vâlcea.

Evident, lipsurile manifestate în procesul de producere a legumelor s-au repercutat și în cel de valorificare. Aproximativ 70% din producția de legume, o norărie contractelor externe și asigurarea materiei prime necesare industriei s-au făcut cu greutate și sub nivelul prevederilor.

Este limpede pentru toți, că îmbunătățirea radicală a producției de legume trebuie realizată încă din primul an al viitorului plan cincinal, în primul rînd pe baza creșterii producției medii la hectar. Obținerea, în 1971, a unei cantități totale de legume de 3.640 mii de tone, cu 70% mai mult decît s-a realizat anul acesta, va permite creșterea consumului de legume pe locuitor la 150

kg, apropiindu-ne astfel de nivelul țării cu legumicultură avansată.

Pentru realizarea acestor sarcini s-au luat măsuri hotărîte pentru ca fiecare județ să-și organizeze baze proprii de aprovizionare cu legume. Județele cu condiții favorabile vor produce și pentru unități din alte județe în care producția locală apare mai tîrziu. Un program special de măsuri a fost întocmit în vederea acoperirii nevoilor de aprovizionare a populației Capitalei: pe baza lui, încă în 1971 întreaga cantitate de legume necesară în acest scop se va asigura din sectorul socialist al agriculturii din județele Ilfov, Ialomița, Teleorman, Dîmbovița.

Un număr mai mare de tractoare și mașini agricole — 3.243 în 1971 față de 2.500 anul acesta, cantități substanțiale de îngrășăminte chimice — 130 kg de azot, 80 kg de fosfor, 20 kg de potasiu, substanță activă, la hectar — și de erbicide etc., vor permite în 1971 desfășurarea activității tehnice la un nivel net superior celui de pînă acum.

Pentru ca mijloacele de care va dispune legumicultura să fie folosite cu maximum de eficiență, s-a dovedit ne-

necesare făcîndu-se în comun și reparatizîndu-se pe 3-5 beneficiari, se reduc cheltuielile pentru utilități.

Atît în cazul fermelor existente, cît și în cazul celor în curs de înființare, vor trebui respectate cu strictețe criteriile stabilite și cu alte prilejuri privind amplasarea acestor unități și organizarea și amenajarea terenului. Revine specialiștilor obligația de a urmări cu deosebire executarea lucrărilor de nivelare — capitală și de exploatare — care condiționează irigarea, folosirea mijloacelor mecanice de lucru și aplicarea unor tehnologii moderne.

Perioada actuală reprezintă un moment important în activitatea fermelor: întocmirea planurilor de producție și financiare. Fundamentarea planului de producție se face țînd seama de sarcina pe care ferma o primește din partea cooperativei agricole, bazată pe solicitarea beneficiarului, precum și pe condițiile naturale și au dotarea existentă. În cadrul secțiunii economice a planului, ferma legumicolă înscrie cheltuielile directe de producție (cele generale se înregistrează numai de cooperativa agricolă) precum și veniturile ce

obținută, fie la 1.000 de lei producție realizată. Repartizarea drepturilor bănești pe fiecare cooperativ din formația de lucru se face în raport cu participarea în producție, iar în cazul acordului global pe familie, corelat cu producția obținută de fiecare familie. Bineînțeles, în contul retribuiri planificate, cooperativii primesc venitul lunar minim stabilit de adunarea generală, care nu poate fi sub 300 lei de fiecare cooperativ care a participat la lucru, numărul stabilit de zile, cu condiția efectuării complete a lucrărilor prevăzute în perioada respectivă. Se înțelege că, posibilitățile de cîștig cresc în raport cu producția obținută și se reduc corespunzător în cazul nerealizării planului.

Consolidarea fermelor legumicole prin transpunerea în practică a tuturor măsurilor stabilite în acest scop trebuie să constituie acum una din activitățile de bază ale direcțiilor agricole, chemate să se ocupe îndeaproape de îndrumarea și coordonarea lor.

Paralel, o serie de probleme majore, organizarea producerii răsadului, combaterea dăunătorilor, erbicidarea, valorificarea producției își vor găsi rezolvarea prin organizarea centrelor de producere și valorificare a legumelor. Ele vor funcționa pe principiul gestiunii economice interne, avînd următoarele sectoare de activitate: de producere a răsadului, de mecanizare, de chimizare, de valorificare (preluare-condiționare-desfacere — export — depozitare — industrializare).

Se pot organiza centre de producție și valorificare ca unități de stat, deservind fie ferme din cadrul cooperativei agricole, fie ferme reunite în asociații intercooperatiste. Relațiile cu acestea se stabilesc pe bază de contracte. Se pot, de asemenea, organiza centre de producție și valorificare și ferme integrate într-o asociație mixtă, de stat și cooperativă. În acest caz, atît statul cît și cooperativele agricole participă cu fonduri la dezvoltarea centrului și a fermelor, ca parteneri cu drepturi proporționale în funcție de cota de participare.

Primele asemenea centre de producere și valorificare au și început să prindă viață în județele Dolj, Teleorman, Ilfov, Ialomița. Primele sectoare care își vor începe activitatea în cadrul acestor centre sînt cele de producere a răsadului, a cărui livrare va trebui să fie asigurată încă din primăvară. Se înțelege de ce este acum necesară intensificarea la maximum a ritmului de ridicare a construcțiilor — sere înmulțitor și solarii încălzite — în toate cele 49 de centre aflate în curs de realizare și care vor totaliza 29 ha de seră înmulțitor și 45 ha de solar încălzit, pentru replicare.

Vor fi, bineînțeles, folosite în continuare și răsadnițele existente în cooperativele agricole de producție. Livrarea răsadului către ferme se va face contra cost, la prețuri ce vor fi reglementate astfel încît să acopere cheltuielile de producție ale centrului și, în același timp, să cointerezeze unitățile agricole. Avînd în vedere rolul determinant al răsadului în producția legumicolă, precum și faptul că influența pozitivă a acestuia în creșterea producției se manifestă numai în condițiile aplicării unei agrotehnici superioare, contractarea și livrarea răsadului va fi însoțită de acordarea asistenței tehnice de către cadrele centrului de valorificare.

Prin sectoarele de mecanizare, centrele vor acorda cooperativei agricole pe care le deservesc asistența tehnică necesară, mijloacele mecanice fiind asigurate prin întreprinderile de mecanizare. O acțiune ce nu suferă amînire și de care centrele vor trebui să se ocupe în primul rînd este întocmirea programului pentru executarea lucrărilor de nivelare în fermele legumicole.

Pe măsura dotării lor, centrele vor acorda fermelor sprijinul necesar în acțiunile de chimizare, stabilind normele de fertilizare pe baza analizelor agrochimice, efectuînd programul de tratamente fitosanitare etc. Prin sectorul de valorificare al centrelor se va prelua, pe bază de contract, în fondul de stat producția marfă de legume și cartofii timpurii de vară de la cooperativele agricole de producție, de la întreprinderile agricole de stat și de la producătorii individuali. În acest scop, centrul va fi dotat cu mijloace de transport, precum și cu spațiile și utilajele necesare sortării, calibrării, ambalării, depozitării sau prelucrării produselor.

Acest sistem de organizare a producerii și valorificării legumelor va permite desfășurarea unei activități tehnice superioare, care se va concretiza, în final în realizarea nivelurilor de producție maxime posibile în condițiile agriculturii noastre socialiste. Se cere tuturor lucrătorilor din legumicultură să-și însușească temeinic cunoștințele necesare pentru a trece rapid la aplicarea măsurilor stabilite, condiție esențială a îndeplinirii obiectivelor viitorului plan cincinal.

UN PROGRAM AMPLU ȘI COMPLEX DE PRODUCERE ȘI VALORIFICARE A LEGUMELOR

Ing. Ion CEAUȘESCU

Secretar general
în Ministerul Agriculturii
și Silviculturii

cesară adoptarea unui sistem organizatoric care să pună la baza activității fermele și centrele de producere și valorificare a legumelor.

Organizată fie în cadrul unei cooperative agricole de producție, fie în cadrul unei asociații intercooperatiste sau mixte (stat și C.A.P.) ferma legumicolă specializată își desfășoară activitatea în perimetre bine delimitate, are stabilitate teritorială și dispune de mijloace de producție și forță de muncă permanentizate. Aceste principii, insuficient respectate în unele din fermele create pînă acum, vor trebui să-și găsească aplicarea în toate aceste unități, ca o condiție absolut necesară a consolidării lor.

O acțiune al cărei început trebuie să îl marcheze întocmirea actualelor planuri de producție este stabilirea profilului fermelor, urmîndu-se ca acesta să fie unic. Prin restrîngerea numărului de culturi — 3-5 culturi de bază în fermele care asigură aprovizionarea orașelor, maximum 3 în fermele care produc pentru export, 2-3 culturi în cele care aprovizionează fabricile de conserve și un număr corespunzător necesarului în fermele producătoare de semințe — se realizează specializarea fermelor.

Așa cum s-a indicat la recenta ședință de lucru de la C.C. al P.C.R., paralel este necesar să se intensifice concentrarea producției prin comasarea culturii legumelor pe suprafețe mari. Calea prin care se poate realiza această cerință este organizarea fermelor legumicole intercooperatiste. În acest mod, devine posibilă organizarea de ferme de strictă specialitate (pentru consum intern, export, pentru producere de legume în spații protejate etc.) în care, investițiile

urmează să se realizeze din valorificarea produselor. În fermă nu se calculează prețul de cost al produselor, rezultatele financiare determinîndu-se prin scăderea din veniturile încasate, a cheltuielilor de producție, pe total fermă, unitate de produse sau de suprafață.

Multe din deficiențele semnalate în acest an au avut la bază nerespectarea unei condiții esențiale, organizarea muncii pe echipe formate din muncitori permanenți, al căror număr — 10-15, corespunzător structurii culturilor și gradului de mecanizare — să fie completat în perioadele de vîrf cu muncitori sezonieri. Evident, pentru utilizarea rațională a forței de muncă sînt necesare o evidență sistematică a realizării lucrărilor și a consumului de zile-om, o permanență confruntare a acestor consumuri cu cele planificate.

În legumicultură, rezultatele sînt condiționate în cea mai mare măsură de participarea la muncă a tuturor celor repartizați la diverse lucrări. Or, această participare impune adoptarea unor forme de retribuție care să asigure cointeresarea cooperativelor. Aceasta este rațiunea introducerii și în acest sector a sistemului de retribuție a muncii în acord global. Prin acest sistem, membrilor din cadrul fermelor, organizațiilor în echipe, grupe de familie sau familii, li se repartizează, din planul de producție, sarcini privind culturile și suprafețele, producțiile și veniturile de realizat, precum și necesarul de lucrări manuale conform tehnologiilor adoptate. Totodată, li se stabilesc, pentru fiecare cultură, sumele de plată convenite pentru întregul volum de muncă ce-l au de executat, raportat fie la tona de produs

„...Și în zootehnie este necesar să fie unite forțele biologilor, geneticienilor, ale altor cercetători astfel ca — pe baza unui plan de cercetare de largă perspectivă — să se asigure îmbunătățirea raselor de animale, crearea de noi rase de mare productivitate. Aceasta constituie o problemă de importanță primordială pentru dezvoltarea zootehniei în țara noastră”.

NICOLAE CEAUȘESCU

(Din Cuvîntarea la Plenara C.C. al P.C.R. din 17—19 martie 1970)

PRIMA CONFERINȚĂ NAȚIONALĂ DE GENETICĂ ANIMALĂ

Sub egida Academiei de științe agricole și silvice, între 10 și 12 decembrie a.c., s-au desfășurat lucrările primei Conferințe naționale de genetică animală, manifestare științifică de prestigiu la care a participat un însemnat număr de specialiști — biologi, medici, chimiști, ingineri agronomi și zootehniști — care își desfășoară activitatea în institute de cercetări și stațiuni experimentale, în institute de învățământ superior și mediu, în unități agricole socialiste de stat și cooperatiste, specialiști de peste hotare.

Cele peste o sută de lucrări prezentate la conferință, profund ancorate în actualitatea tehnico-științifică, au ilustrat interesul vădit manifestat de specialiștii din țara noastră

pentru una din științele ale cărei rezultate — explozive în ultima vreme — îi deschid mari perspective pentru viitorul apropiat.

Majoritatea referatelor și comunicărilor prezentate au abordat problemele geneticii teoretice și aplicative legate de dezvoltarea continuă a zootehniei, a producției animale. Aceasta ilustrează, de fapt, hotărîrea oamenilor de știință, a geneticienilor din țara noastră, de a răspunde cu toată forța și priceperea lor sarcinilor trasate de Congresul al X-lea al P.C.R., de a-și aduce întreaga contribuție la dezvoltarea cercetării biologice rămănești la nivelul atins de țările avansate, corespunzător cerințelor crescînde ale economiei noastre socialiste

în plin avînt. O serie de lucrări au avut ca obiect de studiu și de cercetare probleme de genetică umană.

Sub aspect organizatoric, lucrările Conferinței s-au desfășurat în sesiuni plenare și pe secții de profil, în funcție de laturile abordate de cercetări: secția de genetica populațiilor și ameliorarea genetică, secția de citogenetică, secția de genetica polimorfismului biologic etc. În cadrul unor mese rotunde au fost puse în discuție o serie din cele mai actuale probleme de genetică aplicată.

În domeniul geneticii cantitative, lucrările conferinței au adus, printre altele, noi și importante contribuții privind studiul și valorificarea fenomenului heterozis la păsări, por-

cine și viermi de mătase, efectele și modul de utilizare a consangvinității în procesul de creare a liniilor și populațiilor de animale și păsări.

În urma estimării unor parametri genetici la cele mai importante rase de taurine, porcine și păsări s-a putut trece la elaborarea unor indici de selecție direct utilizabili pentru îmbunătățirea și completarea programelor de ameliorare. Au fost făcute cunoscute, de asemenea, rezultatele obținute în ameliorarea în masă a taurinelor din zona Munteniei cu ajutorul însămînțării artificiale.

Au reținut atenția concluziile cu privire la cunoașterea procesului de stratificare a raselor de taurine în subpopulații, pe calea imunogeneticii, prin

utilizarea grupelor sanguine și pe calea geneticii biometrice, concluzii care permit luarea unor măsuri științific fundamentate pe linia ameliorării animalelor și păsărilor.

Una din contribuțiile valoroase, prezentate la conferință, se referă la realizarea, în cadrul Stațiunii centrale de cercetări avicole — Corbeanca, județul Ilfov, a hibridului românesc nr. 104 care, în condiții normale de întreținere, poate produce 220—240 de ouă pe an. Noi hibridi s-au obținut, de asemenea, și în sericultură.

O acțiune care s-a bucurat de aprecieri unanime se referă la conservarea patrimoniului genetic avicol reprezentat de peste 100 de populații și rase de găini de pe întreg teritoriul țării, care altfel ar fi fost amenințate cu dispariția. Cercetările de citogenetică, imunogenetică, genetică moleculară și palimorfism biochimic au fost reprezentate la conferință de un însemnat număr de lucrări, cu evidente contribuții la îmbogățirea patrimoniului geneticii fundamentale, competitive sub aspectul rezultatelor cu cele obținute în cele mai avansate centre de peste hotare.

În încheierea lucrărilor, participanții au adoptat în unanimitate o telegramă adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, în care se exprimă sentimentele de adîncă recunoștință pentru sprijinul permanent pe care conducerea partidului îl acordă științei.

PARTICIPANȚII LA CONFERINȚĂ VORBESC REVISTEI „AGRICULTURA”

Prof. Nicolae GIOSAN,

președintele
Academiei de științe
agricole și silvice

Realitățile obiective ale secolului nostru i-au asigurat geneticii un loc de frunte în rezolvarea celor mai arzătoare probleme legate de sporirea producției vegetale și animale, de viața și de sănătatea omului. Cred că nu exagerez cu nimic cînd spun că marile descoperiri ale acestei științe, cele care se întrevăd în viitorul apropiat, egalează, dacă nu chiar depășesc, una din cele mai mari descoperiri ale genului uman — cucerirea spațiului cosmic. Este tocmai motivul pentru care, în multe țări din lume, cercetările de genetică se bucură de o largă susținere. Și în țara noastră, conducerea partidului și statului, tovarășul Nicolae Ceaușescu personal a subliniat în repetate rânduri importanța, rolul și aportul pe care știința genetică trebuie să-l aducă în sporirea continuă a producției vegetale și animale.

Este meritoriu pentru conferință — pentru fiecare participant la volumul mare de lucrări prezentate — că principalul scop căruia s-a subordonat a fost tocmai una din sarcinile principale trasate de partid oamenilor de știință.

Gama largă și variată de referate și comunicări prezentate ne-a permis să apreciem nivelul cercetărilor de genetică fundamentală și aplicativă, legătura lor cu realitățile producției, ne-a sugerat tabloul măsurilor pe care trebuie să le luăm pentru dezvoltarea și creșterea eficienței economice a acestor cercetări. Pentru ridicarea pe o treaptă superioară a nivelului cercetărilor va trebui să stimulăm în deosebi acele ramuri care privesc rezolvarea imediată a unor probleme legate de îndeplinirea programelor de ameliorare a raselor de animale crescute în țara noastră; este vorba de genetica cantitativă și de genetica populațiilor.

S-a desprins, de asemenea,

necesitatea dezvoltării colaborării dintre biologi, chimiști, fiziologi și geneticieni, între institute și stațiuni experimentale cu diverse profiluri în vederea elaborării unor soluții complete, științifice. Un rol de seamă în extinderea acestei colaborări, în orientarea pe mai departe a cercetărilor, îi revine, de bună seamă, Academiei de științe agricole și silvice.

Prof. dr. doc.

N. TEODOREANU,

membu corespondent
al Academiei R.S.R.,
membu de onoare
al Academiei de științe
agricole și silvice

Am încercat un sentiment de mare mulțumire sufletească în aceste zile cînd, după o activitate practică și științifică de peste 50 de ani, am avut ocazia să particip la lucrările primei Conferințe naționale de genetică și, mai mult decît atît, mi s-a acordat cinstea de a fi președintele comitetului de organizare a acestei manifestări.

Prima și cea mai importantă concluzie pe care aș trage-o după încheierea lucrărilor este că genetica — această știință a viitorului — își câștigă tot mai mulți adepți. La dezbaterile conferinței, la volumul mare al referatelor și comunicărilor au participat — spre bucuria mea — și geneticieni mai vîrstnici, dar și o pleiadă de tineri cercetători a căror comportare, erudiție, tinută științifică, discernămint, pasiune, mi-au justificat speranțele.

Aș remarca aportul lucrărilor conferinței pe linia clarificării unor probleme genetice de importanță majoră, cunoașterii și generalizării metodelor moderne de investigație. Dar, ceea ce s-a evidențiat în mod deosebit a fost faptul că, o bună parte din lucrări și-au adus o contribuție remarcabilă la îmbogățirea tezaurului științei genetice românești, la so-

luționarea unor probleme majore ridicate de dezvoltarea continuă a creșterii animalelor în țara noastră.

Prof. dr. doc.

Emil NEGRUȚIU,

membu al Academiei
de științe agricole și silvice,
rectorul Institutului
agronomic „Dr. Petru Groza”
din Cluj

Am urmărit cu viu interes lucrările acestei importante reuniuni științifice, la care și-au adus contribuția și cadrele didactice ale Institutului agronomic „Dr. Petru Groza” din Cluj.

Principala concluzie pe care aș desprinde-o odată cu încheierea primei Conferințe naționale de genetică este că ea a prilejuit audierea unei multitudini de lucrări de genetică umană și animală, fundamentală și aplicativă. Volumul lucrărilor prezentate, valoarea științifică și practică a multora dintre ele conturează posibilitatea organizării unor astfel de manifestări, cu caracter mai restrîns, pe profile mai conturate.

Mă gîndesc la reuniuni științifice a căror tematică să vizeze problemele de genetică ale unei singure specii de animale sau chiar unele ramuri ale științei genetice: genetică cantitativă, genetica populațiilor etc. Avîntul pe care îl ia pe plan mondial această știință ne obligă, mai ales pe noi cadrele didactice, să facem în așa fel încît, încă de pe băncile facultăților, să trezim studenților interesul pentru pătrunderea tainelor ei.

Ing. Stan ȚIRLEA,

membu corespondent
al Academiei de științe
agricole și silvice,
director general adjunct
în Ministerul Agriculturii
și Silviculturii

Cea mai mare surpriză pe care mi-a prilejuit-o participa-

rea la prima Conferință națională de genetică a fost numărul mare de cercetători care s-au consacrat acestei discipline, diversitatea domeniilor abordate, competența lucrărilor prezentate. Aceasta ne permite să tragem concluzia că am depășit de mult fazele de început, că avem temeiuri să ne așteptăm la soluții tot mai eficiente pentru realizarea programelor de ameliorare pe care ni le-am propus în zootehnie.

Pe parcursul desfășurării lucrărilor am sesizat atît legătura dintre cercetările fundamentale și cele aplicative, cît și orientarea acestor două laturi distincte ale cercetării către subiecte și preocupări raportate strict la unele probleme practice ale creșterii animalelor și păsărilor.

Lucrările conferinței au evidențiat, de asemenea, vastitatea domeniului de explorare genetică, necesitatea abordării complexe a diferitelor teme puse în studiu. Cred că unele concluzii ale conferinței pot fi adoptate fără întîrziere, în programele de ameliorare în curs de desfășurare. De altfel, ne-am și propus să luăm măsuri imediate astfel încît metodele și soluțiile noi evidențiate la lucrările conferinței să ia neîntîrziat drumul practicii.

Acad. B. ASTAUROV,

președintele
Societății geneticienilor
și selecționatorilor
din U.R.S.S.,
directorul Institutului
de biologie a dezvoltării
din Moscova

În afara participării la lucrările primei Conferințe naționale de genetică animală din România, vizitele făcute la cîteva instituții de cercetare și de învățămînt superior de pro-

fil mi-au permis să cunosc nemijlocit unele din realizările meritorii ale acestei științe a viitorului, în plină dezvoltare în țara dumneavoastră. Să fiu sincer, mă așteptam la mai puțin față de cîte am auzit și am văzut. M-a impresionat în primul rînd volumul mare al lucrărilor, calitatea lor. Am fost bucuros să constat că genetica românească — atît cea fundamentală cît și cea cu caracter practic aplicativ — stă pe picioarele sale, își atestă prezența. Ceea ce mi se pare esențial este ca rezultatele ei să fie generalizate în marea practică.

Dr. L. OLLIVIER,

de la Departamentul
de genetică animală
din Jouy-en-Josas, Franța

Cred că ideea organizării unei conferințe care să reunească — după cîte mi-am dat seama — majoritatea geneticienilor din România a fost excelentă. În același timp, această prestigioasă manifestare a deschis posibilitatea colaborării și cu unii specialiști străini. Din audierea unor referate m-am convins de preocuparea evidentă a specialiștilor de a servi, prin lucrările lor, necesitățile practicii. Români sînt foarte conștienți că viitorul producției animale este legat nemijlocit, este condiționat chiar, de cuceririle geneticii. Ei nu evită să importe animale din cele mai productive rase existente în lume dar, în același timp, se ocupă cu asiduitate de fondul genetic al raselor autohtone — destul de valoroase după părerea mea.

O colaborare mai strînsă între geneticienii români și francezi ne-ar aduce, cu siguranță, satisfacții reciproce.

Pagină realizată de ing. Lucian RÔȘCA

CE ÎNTREPRINDEȚI PENTRU O MAI BUNĂ APROVIZIONARE A POPULAȚIEI?

ANCHETA NOASTRĂ ÎN JUDEȚUL GALAȚI

Referindu-se la perfecționarea activității organelor agricole centrale și județene și la îmbunătățirea planificării producției în cooperativele agricole, în Expunerea făcută la ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din 23 noiembrie 1970, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta că: „...În mod deosebit se impun măsuri care să ducă la o creștere rapidă a producției de carne de pasăre și de porc pentru a se erea, în acest fel, posibilitatea ca județele să-și asigure aceste sortimente de carne din surse locale sau prin cooperare cu județele vecine; în următorii 3-4 ani, producția de carne de pasăre va trebui să ajungă la circa 200 000 de tone, astfel ca acest produs să reprezinte circa 30 la sută din consumul de carne al populației orașenești. De asemenea, este necesar să se organizeze îndeplinirea programului privind crearea fermelor specializate în creșterea și îngrijirea porcilor, precum și a bovinelor. Odată cu creșterea producției de carne, este necesar să se ia măsuri pentru dezvoltarea spațiilor frigorifice”. Este evident că, realizarea acestor obiective de importanță majoră va determina, fără întârziere, o mai bună aprovizionare a populației orașenești cu produse alimentare de origine animală.

Mobilizați de sarcinile de răspundere care le revin, lucrătorii din agricultură, în toată activitatea desfășurată pentru închiderea bilanțului anului în curs, pentru definitivarea și defalcarea planului de producție al anului care urmează, se străduiesc să dea viață indicațiilor precise, date de secretarul general al partidului. De alt fel, aceste preocupări și-a propus să le illustreze și ancheta noastră efectuată zilele acestea în județul Galați.

În ciuda condițiilor mai puțin favorabile ale anului care se apropie de sfârșit, în sectorul zootehnic al cooperativele agricole majoritatea indicatorilor de plan au perspectiva să fie realizați în întregime și, unii dintre ei, chiar depășiiți. Așa cum ne informează ing. Ion PETRESCU, director adjunct cu problemele de creșterea animalelor, în cadrul direcției agricole județene Galați, la jumătatea lunii decembrie se realizaseră 205 000 hl de lapte de vacă din 210 000 hl planificați până la sfârșitul anului, 23 400 din 24 000 hl de lapte de oaie, 4 200 din 4 420 tone de carne de taurine, 2 400 din 2 950 tone de carne de porc, 400 din 500 tone de carne de pasăre și 3,1 milioane de ouă în loc de 2,8 milioane. În privința efectivelor de animale, față de 65 000 de taurine prevăzute la 31.XII., la data de 15.XII. acestea numărau 68 000, din care vaci și juninci 28 500 față de 29 200. Se realizaseră, de asemenea, 63 000 de porcine față de 65 000, 193 000 de ovine față de 185 000 cîte sînt planificate, 80 000 de păsări-matăci față de 65 000 cîte erau înscrise în plan. Există posibilitatea ca, pînă la sfârșitul anului, o mare parte din restanțele semnalate să fie lichidate sau mult diminuate, ne-a declarat interlocutorul.

Cu această asigurare, am trecut pe scurt în revistă măsurile care se întreprind și se vor întreprinde, în continuare, pentru sporirea continuă a cârnii de pasăre și de porc, a producției zootehnice în general. Începînd cu anul 1971, pe raza a 2 consilii intercooperatiste, Șivița și Tălucești și, respectiv, pe raza de activitate a două I.M.A., vor lua ființă 4 complexe de păsări cu capacitatea de 36 000 de găini fiecare. În alte 11 cooperative agricole, 11 hale mari de păsări au fost modernizate și populate de-acum cu 115 000 de puicute — prin cooperare cu I.A.S. Tot printr-o astfel de cooperare, ne informează inginerul Petrescu, cooperativele agricole vor prelua de la I.A.S., pentru creștere, începînd cu anul care urmează, cîte 570 000 de pui pentru carne. În privința cârnii de porc, de la 2 950 tone livrate în anul 1970, se va ajunge la 12 000 tone în anul 1975. Această se va reali-

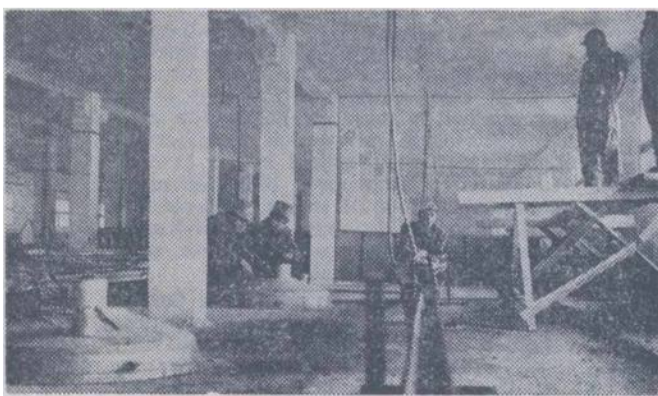
za prin construirea a 3 complexe industriale intercooperatiste, fiecare din ele cu capacitatea anuală de 30 000 de porci grași. În anul viitor, continuîndu-se acțiunea de concentrare și specializare a producției, în 10 cooperative agricole se vor îngrășa 12 000 taurine — la Cerțești 1 500, la Corod 1 000, la Grivița 1 000, la Bujoru 1 000, la Rozojeni 800 etc. În alte două cooperative agricole, pînă în 1975 se vor construi două îngrășătorii de taurine, fiecare din ele cu capacitatea de 5 000 de locuri pe serie.

O contribuție de seamă la asigurarea fondului de stat cu produse de origine animală, la aprovizionarea populației, și-o aduc întreprinderile agricole de stat din județul Galați. Ferma Prisaca, din cadrul I.A.S. Tîgănești, livrează anual 12 000 de porci grași. Fermele Foltești și Valea Grului din cadrul I.A.S. Brațeș și, respectiv Matca, livrează anual aproape 3 500 de taurine îngrășate. La ferma Cișmele a I.A.S. Smîrdan se îngrășă anual 20 000 de berbecuți. Tot anual, ferma piscicolă de la I.A.S. Bădălan livrează cîte 2 000 tone de pește. În primii ani ai viitorului cincinal va intra în funcțiune, la întreaga capacitate, marcele complex integrat de carne de pasăre cu capacitatea anuală de 20 000 de tone de carne și o îngrășătorie de 4 000 de taurine la I.A.S. Brațeș.

Cu satisfacție, ing. Ticu

STOLERU, directorul inspectoratului județean I.A.S., ne arăta că bilanțul sectorului zootehnic se va încheia în acest an cu realizări frumoase: 1 369 tone de carne de taurine față de 1 010 planificate, 1 951 tone carne de porc față de 1 875 tone, 292 tone carne de pasăre față de 250 tone, 1 136 tone carne de ovină față de 770 tone prevăzute, 106 271 hl de lapte-marfă, față de 97 390 hl planificați.

— Chiar începînd cu acest an, ne spune directorul inspectoratului, s-a asigurat o livrare mai ritmică a producției-marfă. Prin rețeaua magazinelor „Gostat”, care numără 51 de unități de desfacere în orașul Galați și 2 în Tecuci și Tg. Bujor, s-au vîndut 1 194 tone de carne sub formă de preparate și 228 tone de carne de pasăre. De altfel, magazinul „Gostat” Galați și-a realizat încă de la 15 decembrie planul anual de desfacere în valoare de 54 850 000 lei. Pentru o mai bună aprovizionare a populației vom mai organiza un complex comercial la Tecuci și vom mai beneficia și de alte spații puse la dispoziție de consiliul popular județean. La I.A.S. Bădălan este în curs de finisare un atelier de preparate din carne cu capacitatea anuală de 1 000 tone mezaluri. Avem, de asemenea, în plan construirea unui atelier de preparate din lapte și în special brînzeturi proaspete și fermentate, pe lângă complexul de 2 200 de vaci

La C.A.P. Săucești s-a construit o hală modernă pentru creșterea găinilor ouătoare, cu o capacitate de 12 000 de păsări și incubator propriu pentru 400 000 de pui, în cooperare cu I.A.S. „Avicola”-Bacău. Zilele acestea, hala va fi populată în întregime

Foto: N. CONSTANTIN

cu lapte de la Nicorești — în curs de recepție în aceste zile.

Am mai fost informați că, în cadrul unui vast program de cooperare, pe baze reciproc avantajoase, I.A.S. va asigura cooperativele agricole din județ întregul stoc necesar de pui de carne și material valoros de prăsilă din celelalte specii de animale în vederea accelerării ritmului de ameliorare.

Ne-am oprit pentru puțin timp la „uzina de carne” de pasăre din imediata apropiere a orașului Galați, a cărei primă fermă a fost dată nu de mult timp în exploatare. Ceea ce surprinde plăcut este că această uriașă realizare românească își definește contururile de la o zi la alta. În ciuda primilor fulgi de zăpadă, ritmul de lucru este intens pe întregul șantier.

— Pînă în prezent, ne spune ing. Niță STANESCU, directorul complexului, am populat 9 hale cu peste 60 000 de păsări. În anul 1971 vom livra primele 3 600 tone de carne de pasăre.

Același ritm de lucru l-am înțeles și pe șantierul complexului intercooperatist de la Independența, pentru creșterea și îngrășarea porcilor. Dovadă, că cele 12 milioane de lei — cît reprezintă valoarea investiției pe acest an — au fost folosite în întregime. Prin urmare, așa cum ne-a informat ing. Teodor STINGĂ, directorul complexului, populația se va face cu trei luni mai devreme, adică în luna ianuarie și nu în aprilie cum se prevăzuse inițial.

— Încă din anul 1971, ne spune tovarășul Bucur BLOANCA, vicepreședintele la consiliul popular județean, pe baza planurilor de aprovizionare, prin organizațiile comerciale, vom pune la dispoziția populației cantități suplimentare de carne. În plus, prin amplasarea noului complex avicol în imediata apropiere a municipiului Galați, prin sporirea numărului de păsări în cooperativele agricole considerăm că, în viitorul apropiat, așa cum de altfel a subliniat și tovarășul Nicolae Ceaușescu, o bună parte din consumul populației orașenești, va fi asigurat prin carne de pasăre. Intrarea în funcțiune a abatorului din Galați, actualmente în probe tehnologice, va crea, de asemenea, condiții pentru o mai bună aprovizionare cu carne a populației, atît ca structură cît și ca ritmicitate. Prin darea în exploatare, la aceeași unitate, și a secției de tranșare și preambalare, populația va beneficia în mai bună măsură de carne preambalată, de calitate superioară, bine proporționată. Generalizînd produsele de carne preambalate în sfera desfacerii din comerț cu amănuntul, vom reduce cheltuielile de desfacere și, în același timp, vom operativiza deservirea consumatorilor.

Fără îndoială, eforturile lucrătorilor din unitățile agricole socialiste ale județului Galați, conjugate cu strădaniile celor din unitățile comerciale, vor fi în măsură să asigure într-un timp cît mai scurt necesitățile de consum ale celor circa 300 000 de locuitori, cît reprezintă populația municipiului Galați și a orașelor Tecuci, Tg. Bujor și Berești. Alături de efortul general depus de întregul nostru popor, realizările din agricultura județului Galați, prezente și de perspectivă, evidențiază ritmuri și posibilități caracteristice dezvoltării socialiste a patriei noastre, ale creșterii bunăstării întregului nostru popor.

R. LUCIAN

PRODUȚII MARI — EFICIENȚĂ SPORITĂ

În multe unități agricole socialiste, Programul național privind dezvoltarea zootehnicii a intrat în faza de materializare. Îi cunoaștem deja dimensiunile, ritmurile propuse, nivelul de la care s-a pornit și, totodată, obiectivele ce urmează a fi atinse. Aceste coordonate polarizează și activitatea I.A.S. Băicoi, județul Prahova, cunoscută prin rezultatele bune obținute an de an.

În rîndurile ce urmează ne-am propus o scurtă analiză a stadiului realizării planului pe anul 1970 la producția de lapte și a perspectivelor imediate, în care scop l-am solicitat pe ing. Mireea BEJAN, directorul întreprinderii, să ne vorbească despre rezultatele obținute la ferma de taurine, despre sarcinile anului următor.

— Îndeplinirea planului de producție este considerată în unitatea noastră ca prima obligație profesională a fiecărui salariat, ne spune interlocutorul. Realizarea finală, globală, a planului o asigurăm prin defalcarea zilnică, individuală, a tuturor sarcinilor. În acest fel, putem cunoaște aportul fiecărui salariat, putem stabili măsurile de interesare sau de îmbunătățire a activității. Acesta ar fi unul din „secretele” succeselor noastre.

Un alt procedeu, simplu și eficient, se referă la organizarea procesului de producție. Animalele sînt întreținute în sistemul cunoscut sub denumirea de stabulație liberă. Din grajduri trec, după voie, în padocuri unde hrana se află la discreție — fără însă a fi vorba de risipă de furaje. În vederea mulșului, vacile staționează mai întii, într-o cameră de așteptare unde se aplică igiena ugerului și, după aceea, sînt conduse în camera de mulș propriuzisă. Această operație, ca și cele privind adăpatul și hrănirea, se execută mecanic. Acordăm o atenție permanentă mecanizării tuturor proceselor. Indicatorul prin care determinăm influența extinderii mecanizării este productivitatea muncii care, în 1970, exprimată valoric, atinge suma de 250 000 lei pe salariat. Tot ca urmare a extinderii mecanizării am reușit să îmbunătățim normele de mulș și de îngrijire. Luată la un loc, eforturile de modernizare a producției s-au materializat în suma de 2,6 milioane de lei, cu care ferma a redus cheltuielile de producție.

Aflăm, și în același timp ne convingem, că baza furajeră a fost asigurată la nivelul necesarului, echilibrată sub aspectul conținutului în principii nutritive. Totodată, grija pentru o buna conservare a furajelor este omniprezentă.

Reținem cîteva dintre cele mai reprezentative realizări ale fermei. Beneficii de aproape 300 000 de lei, la care se adaugă economiile la cheltuielile de producție, livrarea a 1 550 hl. de lapte peste plan, depășirea producției de lapte pe cap de vacă furajată etc.

Sarcinile de producție pe anul 1971 sînt amplificate, devenind astfel mobilizatoare pentru colectivul fermei. De la un efectiv mediu de 330 de vaci furajate în 1970, se va ajunge la 520 în 1971.

— În primul rînd, continuă interlocutorul, această cifră va dovedi superioritatea organizării producției în fermele specializate. Efectivul sporit cu circa 200 de vaci va fi exploatat în condițiile actuale de producție, ceea ce va determina, în sens favorabil, modificarea unor indicatori cum ar fi: utilizarea mai deplină a capacităților de producție, amortisment specific redus față de cel realizat în 1970, valorificarea mai bună a furajelor și, deci, obținerea unui litru de lapte la un preț de cost mai scăzut. Dacă în 1970, în loc de 1,40 lei am obținut litrul de lapte cu 1,30 lei, pentru anul viitor întrevădem reducerea, în continuare, a prețului de cost.

Precizia și ușurința cu care interlocutorul nostru folosește noțiunile economice ne determină să-i adresăm o întrebare:

— Cărui indicator economic îl acordați cea mai mare atenție?

— Cheltuielilor la 1 000 lei producție-marfă. Reducerea cheltuielilor de producție, a oricărui element component al prețului de cost, duce la creșterea beneficiului realizat la 1 000 lei producție-marfă, contribuie la creșterea eficienței economice a întregii noastre activități.

I. MANEA

Condițiile agrometeorologice specifice anului 1970 au influențat, desigur, în toată țara, mersul vegetației culturilor agricole, și, în final, recoltele. Prezentăm, în cele ce urmează, unele aspecte privind efectul pe care l-au avut aceste condiții asupra principalelor culturi.

Griul de toamnă. În afara precizărilor făcute în prima parte a articolului, trebuie reținut că la această cultură o mare parte din lanurile însămințate au răsărit abia în perioadele relativ călduroase din februarie. La desprăvărire, plantele aveau un potențial biologic scăzut. Lanurile de grâu erau în genere, neuniforme ca număr de plante la mp și stadiu de vegetație și îmburuienate. În afara zonelor inundate și bălțite, plantele au avut de suferit pe mari suprafețe, în terenurile cu exces de umiditate și cu drenaj intern defectuos. Plantele nefiind adaptate la condițiile de umiditate scăzută, ritmul forțat de deshidratare în intervalele însoțite a determinat, în unele cazuri, șistăvirea boabelor.

În ceea ce privește bolile, s-a semnalat un atac de făinare foarte intens. Umiditatea atmosferică foarte ridicată a fost deosebit de favorabilă dezvoltării ruginilor, totuși temperaturile scăzute, sub normal, au întârziat apariția acestora până la intrarea grâului în pîrgă, ceea ce a făcut ca influența lor asupra producției să nu fie prea mare. Pe terenurile pe care grâul a fost cultivat doi trei ani la rând s-a intensificat boala, înegrirea și putrezirea bazei tulpinii. O boală relativ nouă pentru țara noastră, semnalată anul acesta în proporție mare la toate soiurile de grâu dar mai ales pe Bezostaiia, a fost uscarea timpurie și masivă a frunzelor, produsă de ciuperca *Helminthosporium*. Cea mai păgubitoare boală a fost fuzarioza spicelor.

Ca dăunători, în cultura de grâu au fost prezenți gândacul ghebos, ploșnițele cerealelor, al căror număr a crescut în luna iulie atingând 10 exemplare la metru pătrat în unele locuri din județele Constanța, Tulcea, Ialomița, Ilfov și cărăbușii cerealelor.

Porumbul. Lucrările de însămințare a porumbului au fost stînjinite de excesul de umiditate chiar în afara zonelor inundate, mai ales în zonele transcarpatice.

Ploile neobișnuit de abundente din sezonul de vegetație a porumbului au căzut într-un număr mare de zile, fapt care a stînjinit lucrările în câmp. În primăvară, o frecvență mare a zilelor ploioase s-a semnalat mai ales în Transilvania și vestul țării unde s-au înregistrat peste 50 zile cu precipitații. În Bărăgan, Dobrogea și sudul Moldovei s-au menținut condiții relativ prielnice lucrărilor agricole; aici numărul de zile cu precipitații în primăvară a fost sub 30.

În Cîmpia Română, și mai ales în partea de est a acesteia ca și în Dobrogea, regimul hidrotermic din aer și sol a fost mai prielnic culturilor decât în celelalte zone și plantele s-au dezvoltat, în general, bine și foarte bine (în funcție de întreținere) cu excepția unor terenuri restrînse, calamitate parțial sau total.

Este însă de reținut că, atât în primăvară, dar mai ales în cursul verii (iulie-august) au apărut sporadic intervale de timp frumos și călduros, care au permis drenarea și aerisirea solului și au favorizat dezvoltarea energică a plantelor mai ales în Cîmpia Română, Dobrogea și pe terenurile drenate din Banat.

În Transilvania și vestul țării, porumbul care a întârziat în vegetație datorită timpului rece și ploios din prima parte a sezonului de vegetație (și a însămințărilor tîrzii, după 20

mai) a fost afectat în mare măsură de brumele și înghețurile care în această toamnă au apărut neobișnuit de timpuriu, încă din a treia decadă a lunii septembrie (24—30).

Bolile și dăunătorii nu au produs diminuări importante în producția de porumb, comparativ cu celelalte culturi.

Cartoful. Excesul de umezeală din sol precum și temperaturile scăzute au determinat o întârziere a plantării cu trei-patru săptămîni față de epoca optimă. Timpul menținându-se în continuare rece și ploios, faza de răsărire s-a prelungit foarte mult (cu 10—20 zile). Timpul nefavorabil care a continuat a stînjinit foarte mult dezvoltarea plantelor tinere. Nebulozitatea foarte ridicată a influențat activitatea de fotosinteză, împiedicînd acumularea substanțelor de rezervă. Tot

a sistemului foliar au decurs într-un ritm mai lent decît în alți ani datorită deficitelor termice și excesului de apă din sol. Încălzirea accentuată din decada a treia a lunii iunie și rezervele optime de apă în sol au accelerat ritmul de formare a aparatului foliar, recuperîndu-se în bună parte și întârzierea.

Insolația redusă din cursul lunii august, ca urmare a stărilor de timp noros și cu precipitații frecvente și abundente au fost puțin favorabile proceselor de sintetizare a zahărului în frunze, precum și migrării acestuia în rădăcini. Radiația solară globală, în general sub limitele optime cerute de plantă în această fază (4,5 K cal. cm. p. sec.), a frînat puternic ritmul de acumulare a zahărului în rădăcini. Fenomenul a fost mai pregnant în jumătatea de sud a țării.

● Condițiile meteorologice ale anului 1970 și culturile agricole

● Citeva prevederi pentru anul 1971

ca rezultat al ploilor abundente s-a produs și o puternică tasare a solului.

Un alt factor care a afectat negativ producția de tuberculi din acest an au fost atacurile deosebit de intense de agenți patogeni, ca un efect indirect al condițiilor meteorologice. Astfel, începînd din decada a doua a lunii iunie, s-a semnalat apariția timpurie, a manei, intensificarea atacului fiind apoi favorizată de condițiile meteorologice foarte prielnice. Deosebit de puternic a fost și atacul de putregai umed.

În Moldova, unde atacul de mană a fost de intensitate mai scăzută, iar inundațiile și bălțirile de proporții mai mici, producțiile realizate au fost sensibile mai mari. Producții de cartof relativ bune comparativ cu zonele transcarpatice s-au înregistrat în zonele mai puțin favorabile pentru cultura cartofului spre exemplu Cîmpia Română, unde cantitățile mari de precipitații și temperaturile moderate din vară au favorizat o creștere puternică a masei vegetative și un ritm de creștere a tuberculelor mai intens decît în ceilalți ani.

Sfecla de zahăr. Semănatul a decurs, în general, în condiții bune pînă în jurul datei de 20 aprilie, mai ales în jumătatea de sud a țării. După această dată, datorită ploilor frecvente și abundente înregistrate aproape zilnic, ritmul de însămințare s-a prelungit pînă la sfîrșitul lunii mai. Procele de germinare, răsărire și formare

în jumătatea de nord a țării acumularea zahărului în rădăcini s-a intensificat în a doua jumătate a lunii septembrie, dar a fost limitată de îngălbenirea prematură a frunzelor. Totuși, în aceste zone procentul de zahăr a fost în general mai crescut decît în celelalte regiuni ale țării, datorită creșterii intensității radiației solare din cursul lunilor septembrie și prima decadă a lunii octombrie.

Vița de vie. Condițiile meteorologice din toamna anului 1969 au fost deosebit de favorabile proceselor de maturitate a lemnului, determinînd o bună rezistență față de temperaturile scăzute din sezonul rece. Iarna blîndă caracterizată printr-un regim termic nu prea coborît și cu solul acoperit de zăpadă în cea mai mare parte a intervalului a fost, de asemenea, favorabilă viței de vie. Pierderi de muguri din cauza temperaturilor prea coborîte nu au fost semnalate în acest an.

Valorile mai coborîte ale temperaturilor ca și precipitațiile abundente căzute în tot anotimpul de primăvară au determinat o anumită întârziere în producerea primelor faze de vegetație la vița de vie. Începînd cu decada a II-a a lunii iunie regimul termic al aerului s-a ameliorat simțitor, ajungînd la sfîrșitul lunii aproape de normal. Ploile care s-au semnalat și în cursul fazei de înflorire în mai multe podgorii din țară au stînjinit procesul de fecundare, determinînd o slabă polenizare și o legare neuniformă.

Ritmul de acumulare a zahărului a fost destul de lent. Brumele și înghețurile semnalate frecvent în ultimele zile ale lunii septembrie, mai ales pe văi și în depresiuni au distrus prematur aparatul foliar.

Atacul de mană la vița de vie a început în lună mai și s-a dezvoltat cu rapiditate, cuprinzînd în întregime toate plantațiile. Condițiile meteorologice au favorizat atât infecția primară cît și cele secundare. Ploile dese au împiedicat efectuarea la timp a tratamentelor și au redus considerabil eficiența lor. La atacul intens al bolii a contribuit și rezerva biologică mare existentă din anul trecut. Repercusiunile atacului de mană se răsfrîng și asupra producției anului următor, asupra longevității plantelor.

Pomii fructiferi au avut și ei de suferit în cursul acestui an din cauza bolilor și dăunătorilor. În primăvară s-a semnalat atac puternic de rapăn și de făinare la măr, de boala petelor roșii, la prun. În cursul verii, caisul a fost puternic afectat de *Monilia cinerea*, ce produce putrezirea fructelor, favorizată de umiditatea atmosferică mare, iar cireșul, de boala petelor roșii.

Dintre dăunători au fost prezenți: musca cireșelor — care a atacat soiurile tîrzii de cireș, omida păroasă a dudului și viermele merelor.

Este de reținut că acțiunea directă și indirectă a condițiilor meteorologice a afectat, la pomi și vița de vie, nu numai producția anului curent ci, în unele cazuri, și recolta anilor viitori (fie datorită repercusiunilor atacurilor de mană sau alți agenți patogeni, fie datorită persistenței excesului de umiditate în zona sistemului radicular). Aceasta impune ca în primăvara anului viitor să se efectueze un control sistematic al plantațiilor viticole și pomicole pentru a se stabili efectul permanent al condițiilor din anul 1970 și măsurile necesare.

O concluzie generală care se desprinde pentru anul 1970 este că în afara daunelor produse de precipitațiile excepțional de abundente, (bălțiri, inundații, ridicări de apă freatică etc.) producția culturilor agricole a fost puternic afectată și de scurtarea sezonului de vegetație la culturile tîrzii și la o serie de specii legumicole (tomate, ardei, vinete, etc.) Brumele și înghețurile neobișnuit de timpurii au redus sensibil sezonul de vegetație în medie cu 3—5 săptămîni față de limitele normale.

În prezent și în perspectivă. La data actuală, starea de vegetație a grâului de toamnă este bună și foarte bună în Dobrogea, cea mai mare parte a Bărăganului, cîmpiile din vestul țării precum și în luncile apelor mari și pe terenurile cu pante domoale din Transilvania. În ansamblu, culturile au la această dată un potențial biologic superior celui din toamna precedentă, fapt care permite să se întrevadă încă de pe acum perspectiva unei recolte superioare în anul viitor.

Este greu să se vorbească în perioada actuală despre perspectiva producțiilor la culturile care se vor însămința în primăvară. Din analiza seculară a condițiilor agrometeorologice specifice diferitelor ani rezultă că, în perioada de desprăvărire a anului 1971 este de așteptat ca umiditatea solului să fie mult mai apropiată de limitele optime plantelor, față de perioadele analoge ale anilor 1969 și 1970. În a doua jumătate a primăverii și în mare parte în anotimpul de vară există probabilitatea unor deficite periodice de umiditate a solului, mai accentuate în jumătatea de sud a țării.

Intrucît în procesul de evapotranspirație se va consuma o mai mică cantitate de energie a radiațiilor solare, suprafața solului și aerul din vecinătatea acestuia va avea, în genere, temperaturi superioare ultimilor doi ani. În Cîmpia Română, mai ales în partea de sud-vest a acesteia, temperaturile maxime ale aerului vor depăși frecvent în lunile de vară limitele de 32°C, accentuînd deficitul de umiditate a atmosferei și cerințele plantelor față de apă. Se înțelege că, în condițiile respective, atenția trebuie concentrată către măsurile agrotehnice care determină conservarea apei în sol: folosirea cît mai eficientă a umidității provenite din precipitațiile naturale alături de lucrările de irigații. Pentru o folosire cît mai economică a apei, desfășurarea irigațiilor trebuie să se facă în strînsă concordanță cu evoluția curentă a parametrelor atmosferice (care imprimă solului și plantei caracteristici specifice momentului respectiv).

Este indicat ca, pentru precizarea momentului și a normelor de udare să se urmărească repartiția teritorială a precipitațiilor în perioadele de averse, cu ajutorul pluviometrelor și a datelor furnizate de radarul institutului nostru, care să completeze sondajele locale asupra umidității solului. Urmărind evoluția curentă a stării timpului, trebuie evitată pe cît posibil irigarea în orele de amiază din zilele cu insolație puternică, însoțite de mișcări turbionare ale aerului, deoarece în asemenea condiții o mare parte din vapori sînt antrenați în pături superioare ale atmosferei, determinînd un consum sporit de apă.

Pe de altă parte, ansamblul lucrărilor agrotehnice trebuie astfel condus încît să se asigure o maximă protecție a suprafeței solului față de acțiunea directă a razelor solare și a vînturilor puternice. Cu alte cuvinte, solul trebuie să fie acoperit în toată perioada caldă a anului de covorul de vegetație sau, în absența acestuia, de un alt strat protector (mulci, selfmulci, reziduuri vegetale etc.).

În concluzie, se poate spune că în timp ce anii 1969—1970 au determinat măsuri deosebite pentru eliminarea surplusului de apă, în noul an agricol este de așteptat ca eforturile pentru conservarea apei în sol și combaterea deficitului să se situeze pe primul plan.

Ing. O. BERBECEL
șef de secție
la Institutul de meteorologie
și hidrologie

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZA

În cea mai mare parte a teritoriului vremea s-a menținut închisă în primele trei zile ale intervalului, 15-21 decembrie, cînd s-au semnalat și precipitații slabe mai ales sub formă de lapoviță și ninsoare și burniță. În aceste zile, temperaturile medii zilnice au fost apropiate de cele medii plurianuale (0 grade la — 2 grade).

De la 18 decembrie, și pînă la sfîrșitul intervalului, cerul a devenit variabil în majoritatea zonelor (exceptînd sudul și sud-estul țării unde a fost senin), temperaturile au coborît treptat mai ales noaptea, răcirea producîndu-se spre sfîrșitul intervalului. În zonele agricole, cele mai coborîte temperaturi din aer au oscilat între —1 grad și — 7 grade, valori ce s-au înregistrat în noaptea de 21 spre 22 decembrie. În Dobrogea s-au semnalat temperaturi mai ridicate chiar în cursul nopții, valorile menținîndu-se pozitive.

Cantitativ, precipitațiile căzute au fost cu mult sub normal, nedepășind de regulă 2—6 mm în zonele de nord ale țării; în sudul teritoriului, precipitațiile au lipsit aproape complet. Înghețul solului, a fost mai profund comparativ cu intervalul precedent în estul țării, atîngînd limita de 8—10 cm. În celelalte zone, adîncimea de îngheț n-a depășit de regulă 2—3 cm. Iernarea culturilor de toamnă decurge satisfăcător în toate zonele țării.

Timpul probabil pentru intervalul 24—31 decembrie. Vremea, în general rece și cerul temporar noros. Vor cădea precipitații, mai ales sub formă de ninsoare, în jumătatea de nord a țării și sub formă de ploaie și lapoviță în sud. Vînt potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între —8 grade și + 2 grade, izolat mai coborîte în depresiuni, iar maximele între — 5 grade și 5 grade.

CONSILIUL SINDICAL JUDEȚEAN, ÎN SPRIJINUL ÎNTRECERII SOCIALISTE

Pentru rezolvări prompte, eficiente

Surprindem o serie de considerații interesante făcute de către trei activiști ai consiliilor sindicale județene: Constantin COMAN (C.S.J. Constanța), Ion BĂDILĂ (C.S.J. Ilfov) și Ion HARNAGEA (C.S.J. Iași). Discutăm încoace despre sprijinul pe care organismele din care fac parte îl acordă comitetelor sindicatelor, din unitățile agricole în vederea dezvoltării întrecerii socialiste în masa lucrătorilor de toate profilele. În ce măsură schimbările de experiență ajută la extinderea metodelor de lucru moderne? Ce se întreprinde în unități în vederea popularizării frunțășilor?

Un numitor comun al răspunsurilor constă în preocuparea consiliilor sindicale județene de a organiza întâlniri între specialiști, tehnicieni și lucrători pe anumite probleme curente.

— Ne dăm seama, subliniază tov. Constantin COMAN, că oricât de bine ar fi organizată întrecerea socialistă într-o întreprindere agricolă de stat sau I.M.A., întotdeauna se pot găsi, în aceleași probleme, soluții și mai bune în vederea atragerii oamenilor către țeluri menite să-i însuflețească. Când află că într-o unitate vecină, pentru aceeași lucrare s-au găsit modalități mai practice, cu consumuri mai mici de cheltuieli, în vederea realizării acestorași sarcini, lucrătorii sînt dornici să afle despre ce e vorba, să-și însușească grabnic metodele respective și să le aplice. Chiar în cursul lunii decembrie, de exemplu, consiliul nostru județean a organizat două schimburi de experiență la I.A.S. Palas și la I.A.S. Peștera.

— Despre ce a fost vorba?
— În primul caz, specialiștii, tehnicienii, îngrijitorii au discutat despre rațiile ce trebuie date animalelor în perioada livrărilor. Cît și cum trebuie să se administreze furajele, ce demonstrează experiența cea mai valoroasă obținută în Dobrogea în această problemă? Iată punctele asupra cărora s-au canalizat comentariile și analizele. În cel de al doilea schimb de experiență, s-a căutat să se stabilească avantajele creșterii ovinelor în condiții de stabulație. La I.A.S. Peștera sînt peste 30 000 de ovine cărora se pare că această metodă le convine de minune. De altfel, în județul nostru terenurile vor fi ocupate de aici înainte în foarte mare măsură cu culturi duble, încît problema pășunilor trebuie să fie rezolvată pe calea creșterii oilor în adăposturi permanente, cu furaje aduse la fața locului.

Cu prilejul schimbului de experiență amintit, au fost trecute în revistă și

alte noutăți, privind însămînțările artificiale, fătările și tunsul unor efective din tineretul ovin în perioada rece etc.

Se înțelege că expunerile au fost de mare utilitate celor prezenți; pe această cale, se pot obține date noi și interesante, rezultatele bune stimulează desfășurarea întrecerii, urînde se aplică noile metode de lucru.

Tov. Constantin Coman face însă și unele observații critice ce merită a fi reținute: întrecerea socialistă în cadrul grupelor sindicale s-ar solda cu rezultate mult mai bune decît pînă acum, dacă toți președinții comitetelor sindicatelor și toți specialiștii din conducerea unităților ar sprijini mai prompt și mai eficient inițiativele valoroase ivite, fie la atelierele mecanice, fie la grajdurile de animale. Dar, de multe ori, astfel de inițiative sînt scăpate din vedere, frunțășii nu sînt măcar evidențiați pentru succesele obținute. Pe de altă parte, nici consiliul sindical județean respectiv nu a dat dovadă pînă acum de destulă operativitate, atunci cînd i s-au adus la cunoștință inovații și raționalizări valoroase, ba chiar și inovații... sindicale interesante — ca de exemplu, gazeta de perete în culori, cu numeroase caricaturi și epigrame, de la I.A.S. Murfatlar — spre a le generaliza. „De multe ori, încheie tov. Coman, ne deplasăm, de predilecție în unitățile cele mai apropiate de Constanța, în loc să pătrundem în toate I.A.S. și I.M.A. pentru a depista metode moderne și eficiente de lucru și activitatea valoroasă sindicală desfășurată în sprijinul întrecerii”.

— Aș spune că în județul nostru, nota tov. Ion BĂDILĂ, de la C.S.J. Ilfov, sînt folosite în unitățile agricole de stat forme și mijloace variate menite să contribuie la antrenarea salariaților în întrecerea socialistă, pentru a-și îndeplini și depăși sarcinile de producție. În acest an, rezultatele cele mai bune au fost obținute în sectorul zootehnic

al I.A.S., unde s-au realizat producții peste plan la lapte și carne.

Am acordat și noi atenția cuvenită schimburilor de experiență, prin care sîntem convinși că întrecerea socialistă poate fi sprijinită cu temei. În cadrul acțiunii pe care am denumit-o „Agrozotehnică '70 — Ilfov”, pe lângă mese rotunde, dezbateri, simpozioane, consfătuiri, la care au fost atrași numeroși specialiști de prestigiu, care au expus în diferite unități problemele noi ale agriculturii, am inițiat și o serie de schimburi de experiență. La I.A.S. Mihăilești, de exemplu, s-a organizat o asemenea manifestare, discutîndu-se amănunțit despre „aplicarea metodelor științifice în îngrijirea și furajarea păsărilor, în vederea creșterii producției de carne și ouă”. Inginerii Ioan Trifan, de la I.A.S. Mihăilești, Mihai Ganea de la I.A.S.-Crevedia, dr. Viorel Chiriță de la I.A.S. Titu, au prezentat referate interesante, pe marginea cărora participanții din 6 I.A.S. și câteva cooperative agricole, care au vizitat și o serie de hale pentru creșterea puilor și a găinilor ouătoare, au scos în evidență procedeele tehnologice bune, angajîndu-se să le aplice imediat și în unitățile lor. Astfel de schimburi de experiență au fost organizate de către consiliul sindical județean Ilfov la I.A.S. Avicola-Buftea, în problema creșterii puilor la baterii, la I.A.S. Ulmeni, pe tema „Metode noi în creșterea și furajarea porcinelor”.

De remarcat că schimburile de experiență au reliefat și modul cum muncesc comitetele sindicatelor pentru introducerea metodelor moderne de lucru — alcătuirea unor foi volante și panouri de onoare, pentru a evidenția activitatea frunțășilor, inițierea unor forme de instruire ce vizează ridicarea nivelului profesional al salariaților etc.

Tov. Bădilă mai sublinia că pentru anul 1971, biroul consiliului sindical județean și-a propus să urmărească în mai mare măsură aplicarea studiilor întocmite pentru ridicarea producțiilor în diferite sectoare, să sprijine mai mult desfășurarea întrecerii socialiste în grupele sindicale, să antreneze în acest scop mai direct și mai operativ organele sindicale, în vederea îndeplinirii sarcinilor ce le revin.

— Principala preocupare a consiliului nostru județean, ne mărturisește tov. Ion HARNAGEA, de la C.S.J. Iași, a constat, în acest an, în generalizarea experienței înaintate, astfel încît să sprijinim comitetele sindicatelor în organizarea și extinderea întrecerii, în a atrage un număr cît mai mare de lucrători către inițiativele destinate îndeplinirii și depășirii sarcinilor de plan. Schimburile de experiență, la noi s-au făcut în primul rînd între ferme ale aceleiași unități, apoi între ferme ale unor unități diferite. Ceea ce est valoros în activitatea unora a fost transmis altora. S-au putut astfel aplica o serie de tehnologii noi, întrucît, în întrecere, oamenii au muncit mai bine. Rezultatele la producția de lapte de vacă în cadrul a 9 ferme ale I.A.S. din județ au

fost bune, prețul de cost fiind redus. Țin să remarc că, la trei ferme frunțase producția de lapte în acest an, cu toate dificultățile în ce privește asigurarea furajelor de bună calitate, se menține la 4 500 litri de lapte pe vacă furajată. La grajdurile respective, mulgătorii vrednici sînt popularizați prin fotografii la panoul de onoare, specificîndu-se rezultatele lunare.

Cîteva schimburi de experiență am organizat și în ce privește buna organizare a muncii la secțiile de mecanizare ale I.M.A.

Acestea ne-au dovedit că peste tot locul unde întrecerea e vie, unde grupele sindicale analizează zilnic munca, subliniindu-se eforturile, dar și criticîndu-se ascuțit deficiențele, indicii de exploatare a tractoarelor și mașinilor, și deci randamentele obținute, sînt mari. De altfel, încă de la începutul lunii noiembrie, I.M.A. din județul Iași depășiseră planul de venituri cu 7 milioane de lei, reducînd totodată cheltuielile planificate.

Tov. Ion Harnagea n-a ezitat totuși să arate că mai sînt multe de făcut, atît din partea Consiliului sindical județean, cît și a comitetelor sindicatelor, pentru ca întrecerea socialistă să se desfășoare la nivelul cerințelor actuale. Unele deficiențe ce se cer înlăurate vizează o mai bună dotare materială și organizare a muncii. Altele însă privesc activitatea organelor sindicale, întrucît nu toți cei aleși în birourile grupelor și în comitetele sindicatelor, răspund cum se cuvine sarcinilor ce li s-au încredințat. De asemenea, se constată că nu toți directorii și specialiștii cu muncă de răspundere din unitățile agricole participă la adunările sindicale. „Din cele 12 adunări generale sindicale ținute în vara trecută în județul nostru, nota tov. Harnagea, numai la două au participat directorii respectivi, la celelalte fiind prezenți ori tehnologii, ori economiștii șefi pentru a răspunde problemelor ridicate de către salariați. De ce este posibil ca la I.A.S. Iași și I.A.S. Miroslava, directorii să participe chiar la adunările grupelor sindicale în care se stabilesc frunțășii în producție sau sînt criticați chiulanșii și codașii, iar la I.A.S. Războieni, directorul — un specialist capabil de altfel — nu reușește niciodată să răspundă solicitărilor comitetului sindicatului?”

Am reținut — în încheiere — din cele relatate de către tov. Harnagea, inițiativa bună a consiliului sindical județean Iași de a stimula întrecerea socialistă acordînd pe viitor diplome pentru: „cea mai bună fermă” și „cea mai bună secție de mecanizare”.

Cum se vede, consiliile județene pot, atunci cînd există mai multă dragoste și mai mult spirit de răspundere pentru sprijinirea acțiunilor îndreptate spre o bună desfășurare a întrecerii socialiste, să întreprindă acțiuni eficiente, interesante.

În această privință, așteptăm și cuvîntul altor activiști sindicali.

AI. RAICU

CARNET DE PROTECȚIA MUNCII

Urmări ale indiscipliniei

Multe din accidentele de muncă sau în afara muncii, care au avut loc în ultima vreme în cadrul unităților agricole, au la bază nu numai nerespectarea unor norme de protecție a muncii, bine stabilite, ci, adesea, și flagrante acte de indisciplină.

În ziua de 9 noiembrie a.c., Gheorghe Sărmășanu, maistru mecanic de întreținere la secție din Păstrăveni a I.M.A. Tg. Neamț, în lipsa șefului de secție, a luat un tractor U-400 cu remorcă și a plecat, împreună cu 4 elevi, să aducă balast din albia unui rîu. Deplasîndu-se pe o pantă, iar remorca neavînd frînă, aceasta a împins cu putere tractorul, răstîrnîndu-l. Accidentul s-a soldat cu moartea celui aflat la volan.

Tot în ziua de 9 noiembrie și-a pierdut viața într-un accident, la I.M.A. Podu Turcului, județul Bacău, elevul practicant Toader Balaban, de 17 ani. El fusese dat să lucreze — bineînțeles în limita atribuțiilor cuprinse în programa de practică — pe lângă tractoristul Neculai Păndele. Cum la un moment dat tractoristul titular a plecat la sediul unității pentru niște brăzdare de plug, elevul, fără a avea sarcini în acest sens, s-a urcat pe tractor și a pornit-o singur

la arat. Cînd să execute însă o întoarcere, tractorul s-a răsturnat și...

Dar dacă în cazul relatat mai sus nesocotința poate fi pusă pe seama vârstei fragede a celui în cauză, nu tot același lucru se poate spune cu privire la Dumitru Șerban, elev și el, dar la cursurile de scurtă durată, om de 30 de ani, cu doi copii. Deși nu stăpînea încă meșteșugul conducerii tractorului, el a plecat, în ziua de 2 decembrie, la arat, împreună cu frațele său, tractorist la I.M.A. Hagieni, județul Iași. Rămînînd singur pe tractor, la un viraj, Dumitru Șerban a manevrat greșit, intrînd cu vehiculul și răsturnîndu-se într-un canal de irigație, unde și-a găsit moartea.

În sfîrșit, mai consemnăm accidentul care a avut loc în ziua de 26 noiembrie la I.M.A. Surduc, județul Sălaj, căruia i-a căzut victimă tractoristul Ion David. Proaspăt absolvent al cursurilor de scurtă durată, I.D. se întorcea în ziua amintită de la arat. Nerespectînd itinerarul stabilit, el s-a aventurat să meargă pe un teren cu pantă mare și, mai mult, să încerce chiar să schimbe viteza vehiculului în vreme ce se afla pe pantă. Manevra nereușindu-i, tractorul a prins a se rostogoli la vale...

De bună seamă că, în situațiile descrise, principala vină o poartă victimele însele. Nu mai puțin adevărat este însă că, vinovate de asemenea stări de fapt sînt și conducerile unităților și ale locurilor de muncă, comitetele sindicatelor și grupele sindicale care, așa cum se constată, nu întotdeauna se ocupă în suficientă măsură de educarea mecanizatorilor.

ANUNȚ

Ministerul Învățămîntului

aduce la cunoștința celor interesați
că între 15—30 ianuarie 1970 vor avea loc
examele de admitere la doctorat
pentru anul universitar 1970/1971
în cadrul

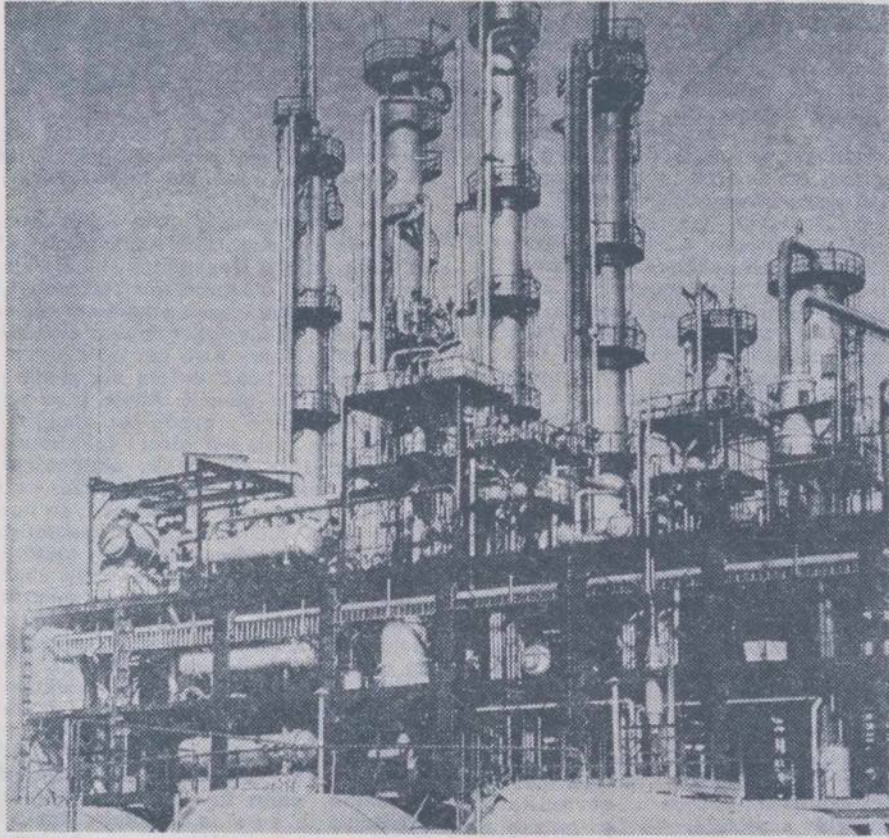
ACADEMIEI DE ȘTIINȚE
AGRICOLE ȘI SILVICE

Înscrierile se fac pînă la 30 decembrie 1970
la sediul Academiei de științe agricole și silvice,
B-dul Mărăști nr. 61 București, camera 22, parter

Informații suplimentare se pot lua
la telefon 17.21.80 int. 121

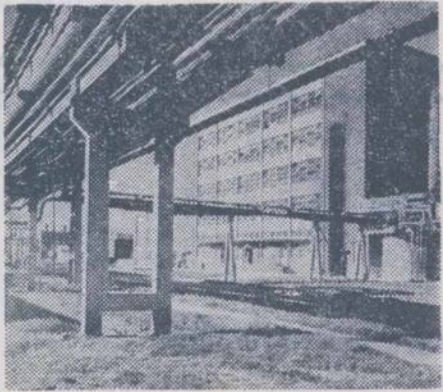
RETORTELE CHIMIEI DIN BORZEȘTI

Plastice

Așezat într-o frumoasă zonă subcarpatică, pe Valea Troțușului, în apropiere de orașul Gh. Gheorghiu-Dej, Grupul industrial petrochimic „Borzești” se impune vizitatorului ca un mare centru al industriei chimice din țara noastră.

Când spui lucrul acesta ai în vedere, în primul rând, impresia care ți-o lasă sutele de kilometri de țevi și conducte, care marchează drumul metamorfozelor chimice menite să asigure realizarea produselor ce se fabrică aici. Dar nu numai atât. Impunătoare cetate a chimiei îți câștigă atenția și prin munca miilor de salariați care, de la inginer și până la muncitor, se străduiesc zi de zi să adauge noi valențe și să smulgă alte și alte taine chimiei. Ipoteze-

Gaze comprimate și lichefiate

le mereu inedite ale acestei științe sînt descifrate cu migală pretutindeni, în toate uzinele Grupului petrochimic. Pe deplin simțită se face această preocupare și la Uzinele chimice, unde dialogul cu noul cunoaște un „puls” din cele mai dinamice.

— Din 1960 — ne relatează tov. Gheorghe BURSUC, inginerul șef al unității — de cînd a intrat în funcțiune uzina, s-au livrat agriculturii însemnate cantități de substanțe chimice, cifrate la zeci de mii de tone. Lărgirea gamei de insectofungicide necesare agriculturii constituie o preocupare permanentă a întregului colectiv al uzinei noastre.

Încercăm să pătrundem mai concret sensul acestei afirmații, efectuînd, la îndemnul interlocutorului nostru, o scurtă vizită în uzină.

Peste tot, într-o lume nevăzută, dincolo de pădurea de țevi și turnuri metalice, chimia își țese minunile. În aceste uriașe retorte — fie că e vorba de instalații pentru producerea unor substanțe fitofarmaceutice sau materiale plastice, fie de solvenți, produse pe bază de fosfor ori alte materii prime, chimia își etalează la

scara industriei, formulele, „combinațiile” sale.

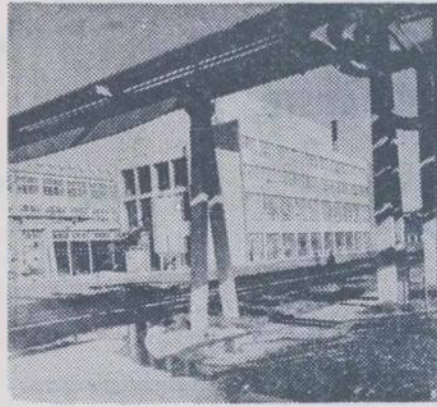
Iată-ne ajunși la instalația de producere a antidăunătorilor condiționați, existentă în probe tehnologice. Ne întîmpină maestrul chimist Nicolae Brătianu, șeful acestei instalații. Din cele relatate, aflăm de fabricarea insecticidului Pinetox, realizat pentru prima dată în țară, aici. Produsul folosește ca materie primă terebentină, rezultată din procesul de fabricare a hîrtiei, care era destinată pînă acum altor procese de producție. Pinetoxul, sub formă de pudră, are un miros caracteristic și este destinat combaterii dăunătorilor din culturile de trifoliene. În această stare, el se livrează în saci de hîrtie, cîntărind 30 kg. În stare emulsionabilă, substanța activă fiind în concentrație de 50 la sută, pinetoxul poate fi aplicat pe mari suprafețe cu ajutorul aviației agricole, fiind foarte util în pomicultură, legumicultură și în culturile de trifoliene.

Avînd o toxicitate redusă pentru albine, Pinetoxul poate fi aplicat în perioada înfloritului. El este lipsit de fitotoxicitate și are o remanentă bună.

Instalația, proiectată și realizată după un proiect românesc, elaborat de

Alchilamine

Produse pe bază de fosfor

I.P.R.O.C.H.I.M., va livra anual o cantitate de 600 tone de antidăunători, substanță activă. Merită amintite aici eforturile conjugate ale proiectanților și realizatorilor produsului, un grup de specialiști de la I.C.E.C.H.I.M., condus de ing. Amalia Ștefănescu și ing. Ileana Simulescu, precum și activitatea depusă de ing. Cornel Ionescu și ing. Nicolae Pătrașcu de la uzina chimică.

Un popas la secția de alchilamine ne prilejuește un alt contact cu noul. Pe o suprafață de circa 5 ha, instalația existentă aici va produce o serie de substanțe care vor servi ca materie primă pentru realizarea unor produse destinate agriculturii. Iată câteva din ele, așa cum ni le prezintă inginerul chimist Petru Bele.

Din grupul metilaminelor, distingem monometilamina, un produs care va servi la producerea unor noi insecticide ca Sevin, Vapam, Rogor, Mecarbam. Din dimetilamină se realizează, pe lângă o serie de solvenți, schimbători de ioni, polimeri, substanțe fotografice și insectofungicidele: Ziram, Tiram, Monouron, Schrandon, Dimefox. Trimetilamina rămîne, totuși, cea mai „merituosă” din grupul aminelor pentru agricultură. Din cele 900 tone de producție anuală se va realiza o importantă cantitate de vamixuri, folosite cu succes în hrana vitelor.

Din familia etilaminelor amintim monoetilamina destinată, printre altele, fabricării insectofungicidului Simazin. Izopropilamina va fi întrebuintată la producerea Izotriazodon-ului, un erbicid eficace pentru cultura porumbului.

În fine, câteva cuvinte pentru harnicii lucrători participanți la realizarea instalației, care au deprins cu rîvnă tainele „retortelor” unde se plămădesc valoroasele produse. Amintim pe Gh. Bejenaru, operator chimist, Constantin Bucur, operator, maestrul chimist Eugen Folta, șeful instalației, Olimp Rirleanu maestrul mecanic, Elena Hallerkack și Elena Ghigea, laborante. Ei și mulți alții, sînt oameni cu care Uzina chimică din Borzești se mîndrește, oameni stăpîniți de pasiune, preocupați de continua dezvoltare și modernizare a unității în care lucrează. De fapt, viitorul este conturat pretutindeni sub auspiciile modernizării. În viitorii ani, mai precis pînă în 1975, ca urmare a îmbunătățirii tehnologiilor, producția globală a uzinei va crește față de anul în curs cu 11,6 la sută. Gama noilor insecticide, mult superioare față de cele de astăzi, devenite „clasice”, se va lărgi foarte mult și ea în următorii ani. Și, odată cu aceasta, renumele bun al „retortelor” din Borzești va cunoaște, firește o nouă strălucire.

N. MARIȘ

Revista de zootehnie și medicină veterinară la a douăzecea aniversare

Se împlinesc două decenii de la apariția primului număr al „Revistei de zootehnie și medicină veterinară”, publicație de știință și practică zootehnică și sanitar-veterinară a Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Sarcinile multiple care au stat în fața sectorului creșterii animalelor au fost amplu tratate în paginile revistei, punîndu-se un accent deosebit pe problemele științei și practicii zootehnice și veterinare în spiritul hotărîrilor partidului și statului.

În cei 20 de ani de apariție neîntreruptă, revista a reușit să stringă în jurul ei pe cei mai buni specialiști, ceea ce a contribuit la îmbunătățirea continuă a conținutului și formei sale de prezentare.

La capătul celor două decenii urăm redacției, cititorilor și colaboratorilor săi noi succese în promovarea noului, în îmbogățirea patrimoniului științific zooveterinar, în afirmarea frumoaselor tradiții ale publicațiilor românești puse în slujba progresului.

Cercetări agronomice în Moldova

Păstrindu-și același profil larg, care permite cuprinderea tuturor domeniilor mari ale agriculturii, revista „Cercetări agronomice în Moldova” publică, în continuare, articole și informații tehnico-științifice deosebit de utile specialiștilor. Ultimul număr al revistei are ca editorial „Programul de dezvoltare a zootehnicii și de creștere a producției animale din județul Iași în perioada 1971—1975” semnat de Lucian Hatmanu, Direcția agricolă județeană Iași și I. Cucu, Stațiunea experimentală Podu-Iloaic.

La rubrica de economie agrară este publicat articolul „Probleme ale organizării transporturilor în întreprinderile agricole în cazul efectuării manuale a lucrărilor de încărcat și descărcat” de N. Vasilescu, Institutul agronomic Iași, iar în domeniul îmbunătățirilor funciare — „Influența culturilor agricole asupra cantităților de sol erodat și de elemente nutritive spălate” de N. Dumitrescu și D. Pleșa, Stațiunea experimentală Podu-Iloaic.

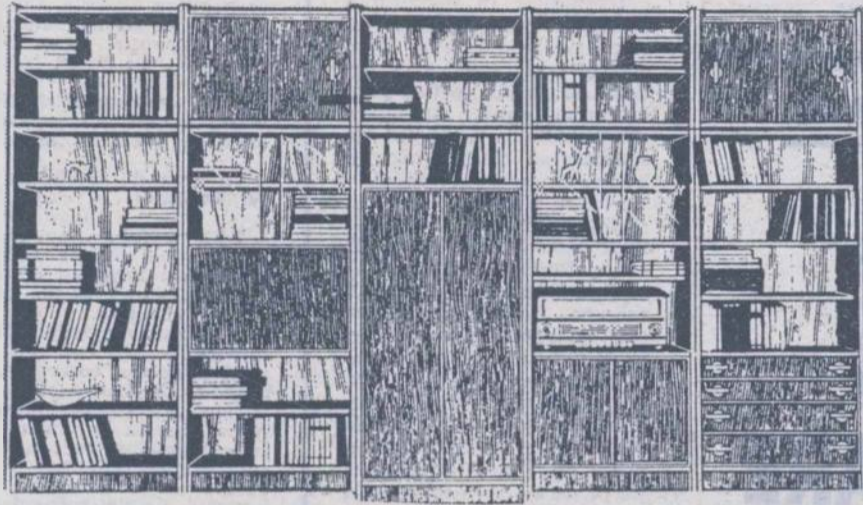
Un spațiu larg este ocupat de articole axate pe teme de producție vegetală sau animală, din care cităm: „Studiul germinativ la temperaturi scăzute în condiții de cîmp a unor populații locale de porumb în Bucovina” de M. Cristea, Stațiunea experimentală Suceava, „Efectul operațiunilor în verde la unele soiuri de struguri pentru mazăre din podgoria Nicorești” de D. Beznea, Stațiunea experimentală Odobesti, „Eficacitatea unor suplimente de furaje combinate pe bază de porumb și cantități diferite de uree în hrana vacilor de lapte” de I. Cucu și Juliette Cucu, Stațiunea experimentală Podu-Iloaic și I. Arianu, Institutul de cercetări pentru creșterea taurinelor Săftica.

Din experiența unităților agricole, revista publică două articole: „Aspecte ale legumiculturii în județul Iași” de P. Savitchi, Institutul agronomic Iași și C. Dascălu, Direcția agricolă județeană Iași, și „Leucoza la porcine într-o unitate din nordul Moldovei” de I. Ionescu, Laboratorul veterinar Suceava, E. Popovici, I.A.S. Burdujeni și Vl. Struținschi, Abatorul Burdujeni.

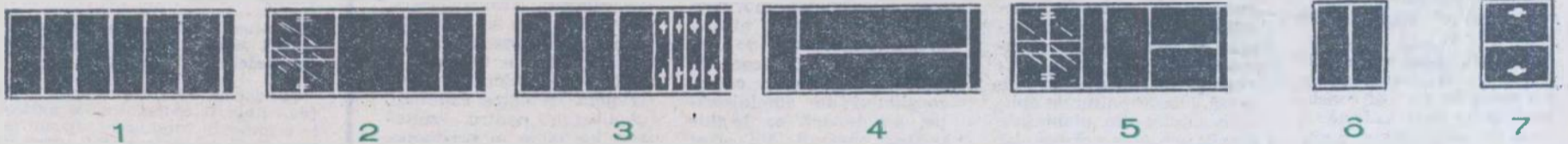
Revista mai publică articolele: „Din istoricul școlilor agricole din Moldova” de D. M. Teodoru, „Privire generală asupra evoluției vremii și condițiile agrometeorologice în Moldova” de N. Soroceanu și V. Chiriac, Sectorul hidrometeorologie Iași, și „Aspecte din pomicultura Poloniei” de Gh. Dumitrescu, Stațiunea experimentală Iași. De asemenea, revista prezintă cititorilor săi mici recenzii la două din nolle lucrări de specialitate.

BIBLIOTECA, ELEMENT DE CULTURĂ ÎN LOCUINȚA TUTUROR

dana

Biblioteca este caracteristica omului modern. Ce plăcut este să dispui de un loc în care găsești rinduite toate cărțile tale! Te duci la raftul respectiv, îți iei volumul pe care, apoi, înfundat în fotoliu, îl răsfoiești cu delectare.

Industria noastră republicană a realizat, pentru uzul tuturor, două biblioteci a căror funcționalitate multiplă și calitate superioară a materialelor folosite le recomandă fără rezerve.

Finisarea mobiliei fabricate în întreprinderile **MINISTERULUI INDUSTRIEI LEMNULUI** este îngrijită și li conferă trănicie și aspect plăcut.

Iată două din bibliotecile pe care le recomandăm atenției cumpărătorilor.

DANA este o bibliotecă fabricată la C.I.L.-Pipera. Ea cuprinde corpuri modulate ce oferă mai multe combinații de așezare prin alăturare sau suprapunere.

Aceste corpuri permit o amenajare diferențiată, în funcție de spațiul existent. Elementele sunt înalte (1766 mm) și împreună cu cele superioare (574 mm) formează un element complex, multifuncțional.

Dana înseamnă pentru dv. și bibliotecă și dulap de haine și de lenjerie și vitrină, bar și nișă pentru aparat de radio.

Biblioteca Dana este furniruită cu finisare estetică, finisate fie cu luciu, fie băiuite sau în culoarea naturală a lemnului. Unul din corpurile superioare prevăzute cu uși culisante, poate fi folosit pentru păstrarea pălăriilor sau diverselor obiecte din gospodăria dv.

Biblioteca Dana poate fi achiziționată fie în întregime, fie numai elemente modulate la alegere și după trebuință. Ea se compune din: etajeră pentru cărți, cu șase compartimente încapătoare; vitrină compartiment-bar, două compartimente pentru cărți;

- 1). Etajeră pentru cărți, cu șase compartimente încapătoare.
- 2). Vitrină, compartiment-bar, două compartimente pentru cărți.
- 3). Patru compartimente pentru cărți și patru sertare încapătoare.
- 4). Compartiment pentru haine, închis cu două uși, prevăzut cu o nișă superioară.
- 5). Vitrină cu două geamuri culisante, nișă pentru radio și un compartiment inferior închis cu două uși.
- 6). Corp superior-etajeră cu două compartimente.
- 7). Corp superior — cu două uși culisante.

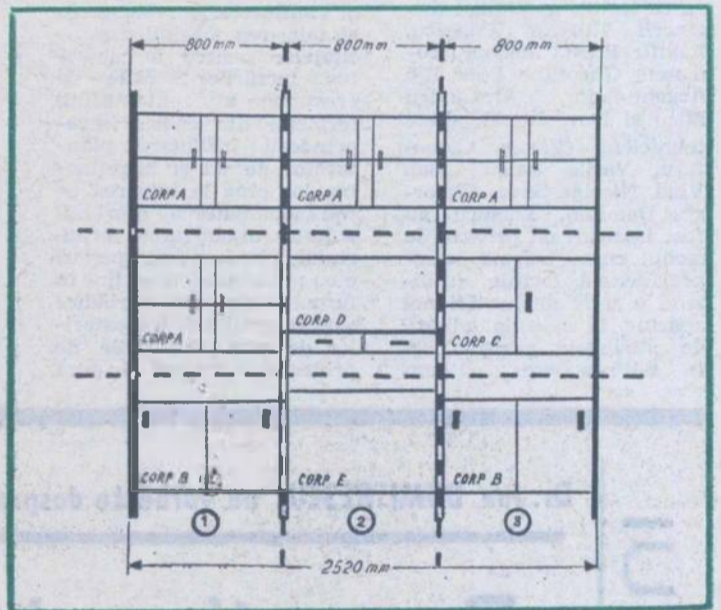
Biblioteca „DANA” vă oferă posibilitatea oricăror combinații prin simpla alăturare și suprapunere a celor 7 corpuri, după preferințele și necesitățile dumneavoastră. Corpurile modulate sunt dimensionate judicios (800 mm în lungime, 1766 mm înălțime la corpurile inferioare și 574 mm la cele superioare) permițând astfel o gamă deosebit de variată de aranjamente.

ment-bar, două compartimente pentru cărți; patru compartimente pentru cărți și patru sertare încapătoare; compartiment pentru haine, închis cu două uși, prevăzut cu o nișă superioară; vitrină cu două geamuri culisante, nișă pentru radio și un compartiment inferior închis cu două uși; corp superior-etajeră cu două compartimente; corp superior — cu două uși culisante.

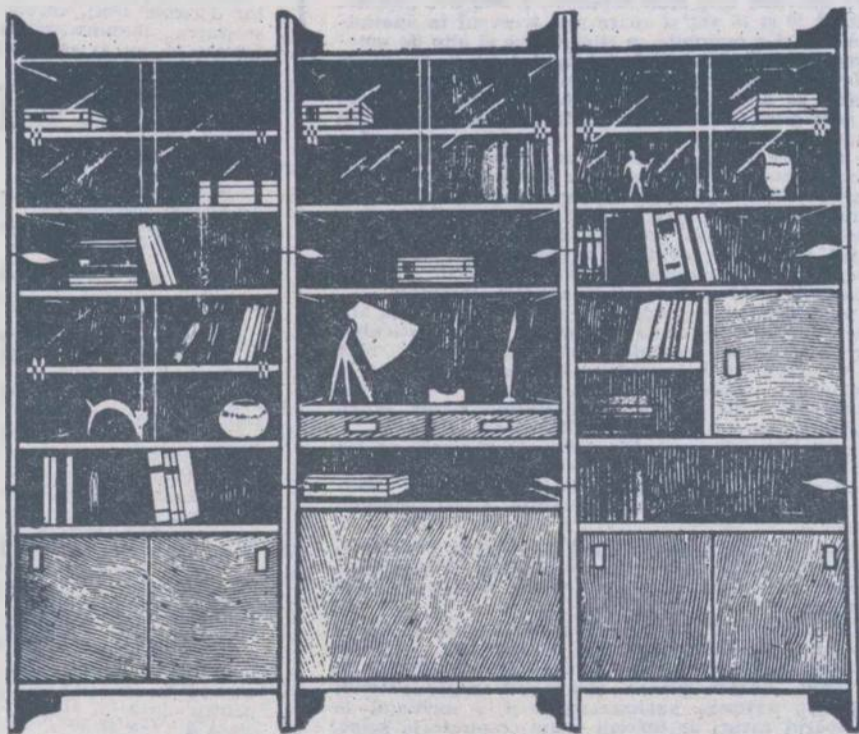
Altă bibliotecă este **MILCOV**. Ea e formată din 5 tipuri de corpuri diferite și anume: tip A — vitrină cu geamuri culisante.

tip B — dulăpior cu uși culisante, tip C — bar și nișă, tip D — dulăpior cu nișă și două sertare, tip E — dulăpior cu masă rabatabilă.

Ca și Dana, biblioteca Milcov are funcționalități multiple, poate fi amplasată prin alăturare, în spațiul dv. conform cerințelor acestuia. Corpul E este prevăzut cu o masă de scris rabatabilă care se sprijină pe două picioare escamotabile. Corpul D prezintă o nișă pentru aparatul dv. de radio. Corpul C poate fi folosit ca bar.

Biblioteca Milcov, adaptabilă pentru interioarele de locuit dar și pentru birouri, se caracterizează prin soliditate, linie elegantă și se armonizează cu partamentele moderne.

milcov

Bibliotecile **DANA** și **MILCOV** se înscriu printre cele mai frumoase și mai reușite piese de mobilier produse de industria românească a mobilei.

Firește că nu spun vre-o noutate când afirm că, pentru a aplica tehnologiile moderne în procesul de producție, este necesar să dispunem paralel cu o dotare materială corespunzătoare, de oameni instruiți. Experiența din anii trecuți ne-a demonstrat cu prisosință că dacă lucrătorii noștri cunosc temeinic amănuntele meseriei respective, pot rezolva cu ușurință chiar unele probleme mai dificile decât cele ce li se pun în mod curent în activitatea lor zilnică.

Pot, de asemenea, adăuga că dacă în acest an unele din cele 12 ferme ale întreprinderii își încheie bilanțul cu rezultate bune, dacă în general tractoriștii, viticultorii, pivnicierii, lucrează cu mai multă eficiență, aceasta se datorește și sporiului de cunoștințe profesionale pe care l-au acumulat în ultima vreme. Iată de ce, îndrumați de comitetul de partid, consiliul nostru de administrație, în colaborare cu comitetul sindicatului, a luat din timp măsuri pentru desfășurarea cursurilor de iarnă.

În această acțiune își aduc contribuția toți cei 20 de specialiști și 20 de tehnicieni, onora rezervându-li-se sarcinile ce revin lectorilor, altora rezolvării problemelor legate de asigurarea materialelor didactice necesare lecțiilor sau, pur și simplu, acordării unui sprijin tovarășesc unora dintre cursanții care dovedesc că au nevoie de lămuriri tehnice suplimentare expunerilor.

Concret, pentru cele 12 ferme, ca și pentru sectorul mecanic, au fost constituite 12 cercuri viticole și unul de mecanizare. Șapte dintre cercurile respective au ca lectori specialiști (inginerii Valentin Popescu, Zamfir Rusu, Petruș Tomescu, Gheorghe Popa, Ilie Argentoianu, Alexandru Micu și Ioan Pușcă), altele tehnicieni (Vasile Ciobotaru, Vasile Raicu, Ioan Vlad, Nicolae Sava, Gheorghe Damian). Lectorii au fost instruiți cu privire la modul cum trebuie să-și pregătească lecțiile (utilizând o serie de lucrări noi apărute în colecția editată de „Revistele agricole” și în „Editura Ceres”), și cum

urmează a se face aplicațiile practice. În mod deosebit, am insistat asupra acestei probleme, întrucât au mai fost cazuri, în anii trecuți, când expunerile pluteau mai mult în sfera teoretizării, fără referiri la modul cum s-a lucrat peste an în ferme, la greutățile ce s-au întâmpinat, la amănuntele specifice fiecărui loc de muncă.

Pentru acest an, au fost stabilite 11 lecții, potrivit unor teme ce privesc agrotehnica viței de vie și tehnologiile de vinificație. Dar, iată concret programul complet al lecțiilor ce se vor ține la cercurile viticole.

contra incendiilor ce trebuie luate în ferme.

Acestor 10 lecții urmează să le fie adăugate încă una în cadrul căreia vor fi expuse noutăți din domeniul viticulturii, realizări remarcabile tehnice obținute în primul rând în stațiunile experimentale și întreprinderi agricole de stat cu mari suprafețe de vii și cu experiență valoroasă, noutăți ce pot fi introduse și în unitatea noastră.

O deosebită atenție acordăm și instruirii lucrătorilor din sectorul industrial al întreprinderii. În ultimii ani s-a văzut că de priceperea diferiților muncitori

ificarea subproduselor vinicole.

Ne-am gândit să acordăm o mai mare atenție decât până acum și instruirii mecanizatorilor noștri. De ce să ascundem faptul că încă avem tractoriști care dovedesc insuficiente cunoștințe privind buna exploatare și întreținere a tractoarelor U-650, U-651, V-400 și VS-400? Consultându-ne cu mecanicii și mecanizatorii noștri, am stabilit, de asemenea, lecții cu privire la cunoașterea și exploatarea preselor continue pneumatice și a egraulopompelor, depistarea și remedierea defectărilor în instalațiile electrice, cunoașterea și folosirea tractoarelor mici ce lucrează în vii și a setului de mașini pentru prelucrarea solului, cunoașterea mașinilor mecanice de combaterea dăunătorilor și bolilor în sectorul viticol.

Pentru acest an au fost stabilite, încă de la mijlocul lunii noiembrie, salarii — pe ferme — care participă la aceste instruirii, s-au asigurat materialele didactice (planșe, table de scris, mulate), s-au repartizat încăperi bune, luminoase, la fiecare loc de muncă. Disponem și de circa 100 de diafilme, iar în curând vom primi un aparat de proiectie pe care-l vom folosi prin rotație.

Primele două lecții au și fost ținute, la 9 și la 17 decembrie.

Aș vrea, în încheiere, să adaug că dacă azi mulți lucrători excelenți, cum sînt viticultorul Nicolae Negru, pivnicierul Octav Postolache de la ferma nr. 6, tehnicianul Victor Godinac și alții sînt evidențiați permanent de către comitetul sindicatului pentru rezultatele lor bune în producție, aceasta se datorește în bună parte faptului că ei au urmat cu sîrguință cursurile de instruire organizate la noi, în anii trecuți. E un temel în plus să considerăm că îndeosebi azi, cînd se cer fiecărui lucrător cunoștințe multiple, vom avea la lecții o prezență foarte bună, cursanții demonstrînd dorința lor vie de a-și ridica nivelul calificării tehnice.

Ing. Ion PINTILIE
tehnolog șef
al I.A.S. Panctu
județul Vrancea

LA CURSURILE DE INSTRUIRE

LECȚII VII, CONCRETE, MOBILIZATOARE

Tăierile în uscat la vița de vie, factor hotărîtor în producția de struguri; combaterea bolilor și dăunătorilor la viță și produsele chimice folosite; lucrări în verde aplicate soiurilor pentru struguri de masă, lucrări culturale aplicate solului din plantațiile de vii; pregătirea campaniei pentru recoltarea strugurilor și vinificarea lor; descrierea și folosirea mașinilor și utilajelor pentru mecanizarea lucrărilor; căile de creștere a rentabilității fermelor din cadrul întreprinderii; înființarea plantațiilor lor pînă la intrarea pe rod (combaterea eroziunii solului, organizarea teritoriului, plantarea pe șpalieri etc.); evidența ce se ține în ferme și analizele periodice asupra realizării indicatorilor de plan; măsurile de protecție a muncii și paza

permanenți în perioada vinificării și apoi a păstrării vinurilor, depinde în mare măsură obținerea unor produse valoroase, la nivelul prestigiului cucerit de unitatea noastră. De aceea, în urma discuțiilor în cadrul consiliului de administrație, s-a hotărît ca lecțiile pentru oamenii din acest sector să se refere nu numai la cunoașterea utilajelor și uneltelor mărunt folosite la vinificație, ci și a materialelor (cum este bioxidul de sulf), a drojdiilor selectate etc. Unele lecții vor aborda tehnologia preparării vinurilor albe de consum curent și superioare seci sau a vinurilor roșii aromatate, demiseci și dulci, ca și prepararea vinurilor din recolte avariate, — caz înregistrat în acest an. În sfîrșit, unele expuneri vor fi axate asupra bolilor și defectelor vinurilor și valo-

mai multe ori, prinde și inima, de unde și denumirea sa. La originea acestui reumatism stă o angină trecută cu vederea, sau tratată cu prea multă ușurință, o infecție a căilor respiratorii...

Cercelările ample despre această maladie au stabilit că, în general, ea este favorizată de infecțiile anterioare organismului cu microbul cunoscut sub numele de „streptococ hemolitic” (anghina streptococică).

Maladia aparține mai mult copiilor; e mai des întâlnită la fete între 10 și 16 ani și apare mai frecvent în anotimpurile umede, și-n regiunile cu climat rece și plin de umezeală, bintuite de vînturi. Debutul bolii (cam la 14—21 de zile de la anghină) e uneori insidios, cu semne care pot foarte bine să aparțină și unei simple răceli sau unei maladii contagioase; alteori, semnele de început ale bolii nu imbracă nici măcar un aspect deosebit: mai puțină poftă de mîncare, ușoară astenie, stări subfebrile, oboseală. Apoi apar caracteristicile specifice bolii: manifestări care prind fugace articulațiile, care sînt inflamate, sensibile de obicei la cea mai mică atingere, paleoare importantă și respirația grea cînd procesul reumatismal a prins și inima, transpirații mari, stări evidente de oboseală. La aceste semne se mai adaugă uneori și altele nespecifice: tuse, junghi, scaune mai moi, stări de agitație, insomnii.

Odată stabilit de către medic — cu cit mai repede, cu atît mai bine — diagnosticul de reumatism cardio-articular, se va trece la măsuri grabnice: o cameră curată, bine aerisită, un pat ferit de curenți, o alimentație bogată în vitamine, calciu, proteine și la un tratament medicamentos antiinfecțios — cu penicilină și antiinflamator — cu aspirină, preparate pe bază de salicilat și cortizon.

În perioada de debut a bolii e bine ca pacienții să fie internați în spital. Aici atenția deosebită a medicului poate fi salutară mai ales în privința evitării complicației cardiace, sau a aplicării sub strictă observație, a tratamentului cortizonic.

După eriza reumatică pacienții pot fi tratați și ambulator, sub observația medicului; cure de aspirină și penicilină retard (Moldamin, Extenciline) la 7—8 zile pentru a preveni recidivele.

Mai sînt indicate și alte măsuri care concură la îngrijirea pacientului după primul atac reumatismal: evitarea sportului, chiar și a gimnasticii, timp de 8—10 luni de la debutul bolii, imbrăcămintea aleasă cu grijă, potrivit anotimpului, evitarea aglomerațiilor și a mediului în care au apărut cazurile de infecții acute respiratorii, gripe, boli contagioase.

Cele mai de seamă măsuri însă sînt cele de prevenire. Căderea organismului copilului și adolescentului făcută la timpul util prin gimnastică în aer liber și jocuri în plin soare, helioterapie și cura la munte, efortul rațional, consumul de fructe și alte alimente, cu multe calorii, sînt câteva din regulile care, urmate cu strictețe, îl vor feri pe cel mic de infecțiile care-i pot duce la reumatismul cardio-articular.

POȘTA REDAȚIEI

Frusina C. IONIȚĂ — comuna Bildana, județul Ilfov:

Pensia de invaliditate se acordă cooperativilor care au devenit invalizi în timpul activității de cooperativ sau într-o perioadă de cel mult 6 luni de la ultima zi lucrată în cooperativa agricolă. Cum dumneavoastră nu ați mai muncit în unitatea din care faceți parte din anul 1967, nu puteți beneficia de pensie.

Rezolvarea atribuirii lotului în folosință este de competența consiliului de conducere al cooperativei.

Un grup de specialiști din județul Buzău:

Toți specialiștii noi repartizați în acest an în diferite unități agricole au fost încadrați cu un salariu de 1 410 sau 1 720 lei, corespunzător anului 1 și 2.

În funcția de inginer șef au fost încadrați numai specialiștii care au avut vechimea corespunzătoare. În prezent, Direcția agricolă respectivă analizează posibilitatea încadrării în funcția de inginer șef și a unor specialiști care nu au încă 3 ani vechime solicitîndu-se însă derogare numai pentru cei care corespund funcției respective).

Un grup de tărani din comuna Virciorova, județul Caraș-Severin:

Pînă în prezent nu există acte normative conform cărora să se poată rezolva problema ridicată de dumneavoastră.

Dumitru LECU — cooperativa agricolă „Steaua roșie”, comuna Peneni, județul Teleorman:

Specialiștii alesi în funcția de președinți ai cooperativei agricole primesc în continuare salariul pe care îl au ca ingineri șefi, precum și retribuția din partea unității stabilită potrivit normelor legale.

Eugen MOISE — I.A.S. Teremia Mare, județul Timiș:

Decretul nr. 158/1970 prevede că absolvenții cu examen de diplomă repartizați în comune, care au avut domiciliul în alte localități, vor primi la prezentarea la post o indemnizație de instalare egală cu un salariu lunar fixat pentru primul an de activitate la funcția îndeplinită. Mărimea indemnizației de instalare este aceeași și pentru absolvenții proveniți din cîmpul muncii, salarizați de la începutul activității lor cu salarii stabiliți pentru al doilea an de activitate.

Ing. Iuliu BRETFELD — I.M.A. Roșiori:

Comunicați-ne urgent la ce secție se află mașinile la care v-ați referit în recenta corespondență trimisă revistei.

Constanța DUMITRESCU — Comuna Vinători, județul Mehedinți:

Uniunea județeană a cooperativei agricole Dolj, căreia am supus sesizarea dumneavoastră, ne-a informat că nu vi se poate satisface cererea. În conformitate cu normele actuale în vigoare, cooperativele agricole de producție atribuie griu numai membrilor cooperativii ca retribuție pentru munca depusă, și membrilor cooperativii pensionari ca ajutor în natură.

Celelalte probleme ridicate în scrisoare sînt de competența organelor comerciale de stat.

Dobre MOCANU — comuna Ianca, satul Berlești, județul Braila:

În conformitate cu prevederile art. 9 din Decretul nr. 153/1954 privind la impozitul pe veniturile populației, numai impozitele datorate de către muncitorii și funcționarii (angajați în conformitate cu legislația muncii) se reduc cu 50% în cazul cînd aceștia sînt decorați cu ordine ale Republicii Socialiste România. Această reducere operează — potrivit Decretului nr. 569/1968 — numai în ce-i privește pe acei care au primit ordinea pînă la data de 1 iulie 1968. Cei care primesc ordinea după această dată beneficiază de o reducere de impozit proporțională cu clasa ordinelor cu care au fost distinși, astfel: 50% pentru clasa I; 40% pentru clasa a II-a; 30% pentru clasa a III-a; 25% pentru clasa a IV-a și 20% pentru clasa a V-a.

Intrucît prevederile Decretului 153/1964 nu se aplică veniturilor agricole, care au un alt sistem de impozare, reducerile de mai sus nu sînt aplicabile membrilor cooperativii.

Dr. Ion DUMITRESCU, ne vorbește despre:

Reumatismul cardio-articular

Sintem în plin anotimp rece și umed. Ne-am gândit să alegem deci, dintre temele sugerate de cititorii noștri, pe cele privitoare la afecțiunile reumatismale, fiindcă tulburările provocate de reumatism sînt influențate în mare măsură de astfel de vreme.

În general, sintem obișnuiți să etichetăm ca reumatism orice dureri musculare, articulare, sau instalate pe traecetele cunoscute ale nervilor, care apar odată cu schimbarea timpului, cu alte cuvinte, dureri influențate meteorologic. De fapt, noțiunea de reumatism, mai bine zis de boală reumatismală, e mult mai largă. Ea cuprinde o grupă mare de afecțiuni care lezează țesutul conjunctiv, care se găsește între celulele diverselor organe și aparate ale omului, cu deosebire ale aparatului locomotor, ale cordului și vaselor.

Și cauzele care provoacă reumatismul, sînt multiple. Să cităm numai cîteva dintre ele: infecțiile de focar (de amidale, de dinți) infecțiile gripale, cele gastro-intestinale, apoi tulburările glandulare, cele nervoase, loviturile suportate de anumite articulații, care devin puțin rezistente infecției etc. Tulburările de circulație ale organismului ocupă, de asemenea, un loc important în declanșarea durerilor reumatismale, la fel subalimentația, sedentarismul, creșterea rapidă în înălțime și-n greutate.

E bine cunoscut faptul că reumatismul nu alege vîrsta și că forme de boli reumatismale pot să apară la copii sau la tineri (reumatismul cardio-articular, reumatismul cronic infecțios cu deformății, spondilita) ca și la vîrste înaintate sau la adulți (reumatismul cronic deformat — artrozele, poliartrozele, spondilozele).

Să ne oprim deocamdată asupra unei forme foarte frecvente la copii — reumatismul cardio-articular — urmînd ca pe viitor să consemnăm, la aceeași rubrică, formele mai des întîlnite la adulți și la vîrstnici.

Reumatismul cardio-articular apare brusc, manifestîndu-se prin dureri și inflamații în încheieturi, mutabile de la o articulație la alta, o formă de reumatism care, de cele

ASIGURAREA

ANIMALELOR

Se asigură următoarele animale sănătoase :

- bovinele (boii, taurii, vacile, bivoli și bivolițele), în vîrstă de la 6 luni ;
- porcinele (porcii, vierii și scroafele), în vîrstă de la 6 luni ;
- ovinele și caprinele (oile, caprele, berbecii și țapii), în vîrstă de la un an.

ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRILOR DE STAT

PLĂTEȘTE DESPĂGUBIRI :

1. - IN CAZURILE DE PIEIRE A ANIMALELOR ASIGURATE IN URMA BOLILOR, EPIZOOTIILOR SAU ACCIDENTELOR.
2. - IN CAZURILE DE SACRIFICARE FORȚATA A ANIMALELOR, CU APROBAREA FORURILOR COMPETENT

Asigurarea se incheie pe termen de un an. La cerere, aceasta se poate incheia și pe o perioadă mai scurtă, dar cel puțin pe 6 luni.

Primele de asigurare se achită integral la contractarea asigurării.

La cererea asiguratului, primele de asigurare, care depășesc suma de 100 lei (de fiecare contract) anual, pot fi plătite în rate subanuale, plată care poate fi făcută organului ADAS, prin C.E.C., sau prin mandat poștal.

UZINA CHIMICĂ „SINTEZA” - ORADEA

str. Chimei nr. 3-7
PRODUCE:

Se aplică în pomicultură, în legumicultură, în culturile de bumbac, de tutun, de sticlă de zahăr și în silvicultură, pentru combaterea insectelor rozătoare și sugătoare, împotriva păduchilor țepoși și a acarienilor fitofagi. Are aplicații în zootehnie, în combaterea endoectoparaziților vitelor și ai păsărilor de curte.

PENTRU COMBATEREA INSECTELOR DEFOLIATOARE DIN PĂDURI, CENTRALA INDUSTRIALĂ DE MEDICAMENTE ȘI COLORANȚI

București — Bd. Ion Șulea, nr. 246,
produce insecticidul de șoc

și cu efect persistent

SILVETOX 203

soluție gălbuie cu miros caracteristic

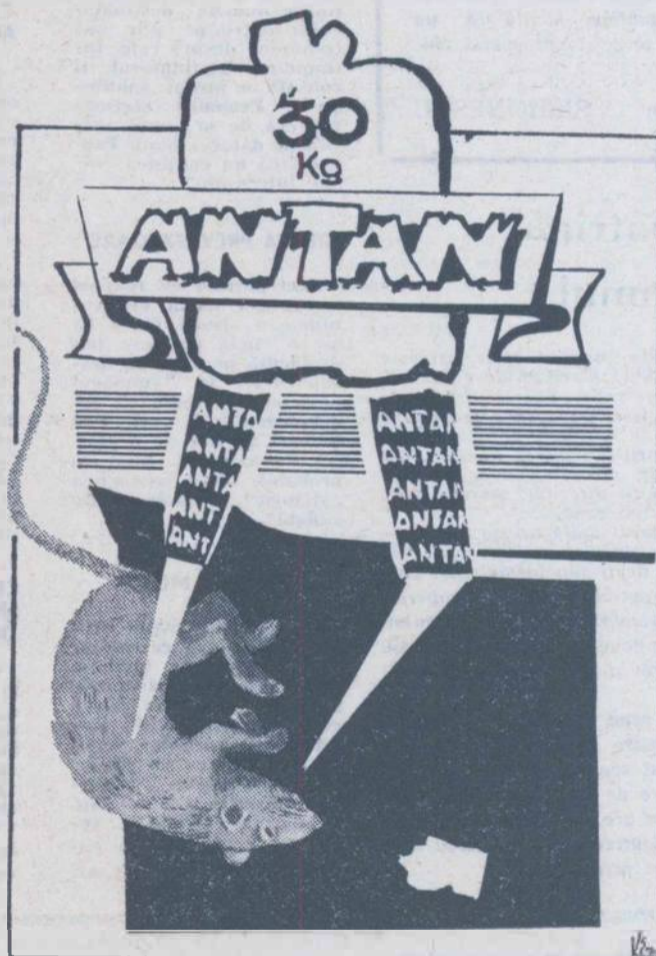
Produsul acționează îndeosebi pentru combaterea omidei păroase, fluturul stejarului, omidei molidului.

SILVETOX 203

este ambalat în damigene de sticlă și se manipulează cu grijă pentru a se evita contaminarea alimentelor, a pielii și a echipamentului de protecție.

În timpul lucrului personalul executant al tratamentului nu va mânca, bea sau fuma.

COMBATEREA ȘOBOLANILOR CU ANTAN

Pulbere fină cenușie-violetă, ANTANUL este un raticid pe bază alfa naftiltio uree utilizat în combaterea șobolanilor.

MODUL DE FOLOSIRE

— prăfuirea este executată prin depunerea unui strat de 5—10 mm în locurile de circulație al șobolanilor, operația repetându-se timp de 3—4 zile consecutiv ;

— în apă pulberea se presară într-un strat de 5—10 mm, vasul cu apă așezându-se în locurile de circulație ale șobolanilor ;

— în momeală carne, pește, brinză, alimente grase, resturi alimentare, se amestecă 50 g ANTAN (la 1 kg momeală).

Fiind un produs cu toxicitate puternică, folosirea lui se va face cu precauție, evitându-se contactul cu alimentele și furajele, accesul animalelor fiind interzis în locurile tratate cu ANTAN.

Manipularea produsului se va face cu grijă deosebită. Obligatoriu, după deratizare, se vor spăla miinile cu apă și săpun. ANTAN este realizat de Centrala Industrială de Medicamente și Coloranți și se prezintă ambalat în saci de polietilenă de 15—75 kg, introduși în recipienți de metal sau de lemn.

CALEIDOSCOPI

TAINE ALE OSULUI
DEZLEGATE DE
UN... AGRONOM

Pentru prima dată creșterea unui os în grosime a fost dovedită de un agronom. Acela a fost francezul Henri DUMONCEAU (1700—1781), agronom și silvicultor.

Pentru a demonstra creșterea osului în grosime, DUMONCEAU a avut ideea de a compara periostul, membrana ce acoperă oasele, cu cambiul sau zona generatoare liberolemnosă de la plante.

Ca să verifice, el introduce un inel de argint sub periostul unui os lung de la un porumbel viu. După câțiva timp, sacrificând porumbelul, vede că inelul dispăruse și, căutându-l, îl află inclus în interiorul osului.

Se părea deci că periostul fabricase substanța osoasă, întocmai cum cambiul face să crească plantele în grosime.

Timp de un secol, părerea emisă de DUMONCEAU a constituit obiectul unor vii discuții și, în anul 1865 chirurgul francez Léopold OLLIER (1825—1900), în sprijinul acestei păreri, face experiența următoare: dezlipind o fișie-lambou de periost și lăsând-o prinsă de os numai la un capăt, introduce capătul liber al fișiei într-un mușchi învecinat; după un oarecare timp, observă că la nivelul suviței de periost dezlipit se formase o lamelă osoasă. Quod erat demonstrandum!

Pe baza acestei experiențe, OLLIER întemeiază metoda chirurgicală a rezecțiilor subperiostale, care permit — conservând periostul — regenerarea osului afectat. Și astfel, compararea a două fenomene biologice analoge, făcută de un agronom, a servit la progresul chirurgiei.

Dr. C. SIMIONESCU

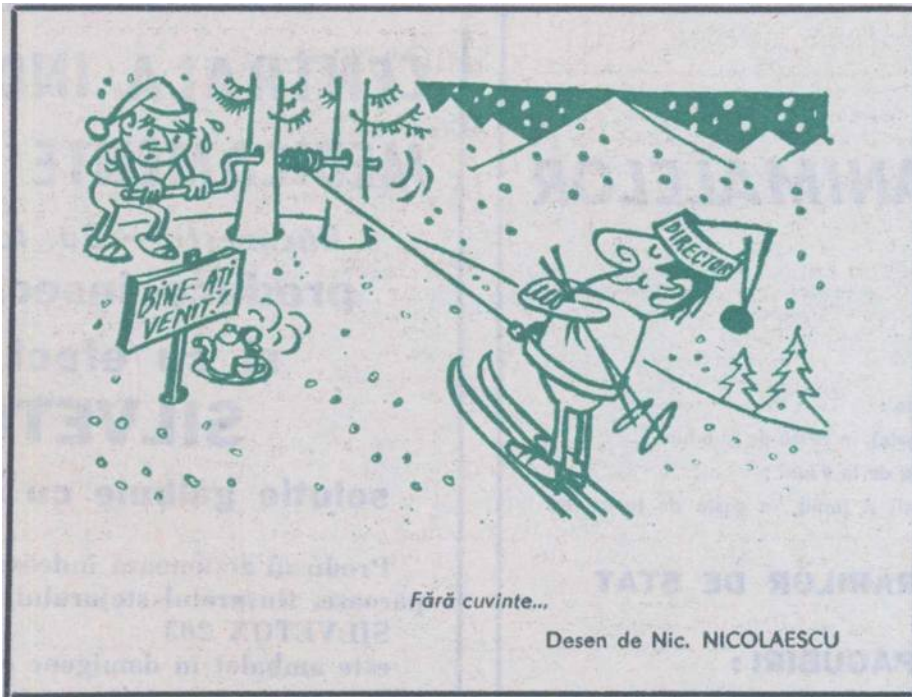
Mai „bătrână”
decit omul

Pasărea aceasta, numită kiwi, trăiește numai pe cele două mari insule care formează Noua Zeelandă. Specialiștii apreciază că strămoșii ei au apărut pe pământ acum șaptezeci de milioane de ani. Aflată pe cale de dispariție, pasărea kiwi se mai găsește acum în colonii reduse, distinguindu-se trei specii diferite: marele kiwi, micul kiwi și kiwi comun.

Ca aspect general toate aceste trei specii sînt la fel: au ciocul lung, sînt lipsite de cozi, n-au aripi decit sub formă unor cioturi cu care nu pot zbura și sînt acoperite de pene asemănătoare mai mult părului Marele kiwi face două ouă pe an (de cîte 450 de grame fiecare) și le clocește timp de 11 săptămîni.

Duc o viață semi nocturnă, activitatea lor cea mai mare desfășurîndu-se înainte de răsăritul soarelui și în amurg.

Spre deosebire de toate celelalte păsări de pe glob, kiwi are un miros foarte dezvoltat, acesta ajutîndu-le la găsirea hranei în păduri și prin livezi.

DE LA LUME ADUNATE

CU TOTUL ALTFEL
CA IN FABULĂ

O cioară a jucat o festă arită poștasului din satul francez Monlusion. Așezîndu-se pe geanta lui ea smulse o scrisoare și se făcu nevăzută. Cu toate lipsele, rugămintile și promisiunile poștasului, cioara refuză să repete figura din fabulă și să-și demonstreze minunata sa voce. Bine că poștasul reținuse numele destinatarului înscris pe plic și-i comunică despre cele întâmplate. Destinatarul îl consolă pe poștaș, spunîndu-i: „Probabil scrisoarea era de la un unel căruia îi datorai bani. Probabil că nu conținea nimic interesant”

ȘTIUCA PREVAZATOARE

Trei pescari au realizat o captură ieșită din comun: o știucă de 9 kg și... o sticlă de bere nedesfăcută pe care au descoperit-o în stomacul peștelui. Trebuie să recunoaștem că cei trei pescari au dat de o știucă prevazătoare. Știa ea, probabil, că o asemenea „victorie” trebuie să fie „udată”...

CORALII SE... MUTA

În trecut, susține Evgheni Krasnov, cercetător la Institutul de biologie marină din Vladivostok, pe Pământ existau două centre principale de răspîndire a coralilor. Unul dintre acestea se afla pe Insula Sahalin, în nordul Japoniei, iar celălalt, în partea vestică a vechiului ocean Thetis (situat în locul ocupat azi

de Marea Mediterană). Din aceste centre, consideră Krasnov, insulele de corali s-au răspîndit pe aproape întreaga planetă. Concluzia la care a ajuns specialistul sovietic constituie rezultatul studiului a zeci de mii de mostre, primite din numeroase țări, și a rămășițelor vechilor structuri cordiere.

CANGURUL, DUȘMAN
AL AGRICULTURII ?

Cangurul care trăiește numai în Australia — începe să dispară. Vinătoarea de canguri a început cu multe secole în urmă, căpătînd o amploare deosebită în special în zona dintre New South Wales și Queensland.

Împușcarea în masă a cangurilor a fost inițiată de crescătorii de vite, iar în prezent, chiar și în statele unde este interzisă în mod oficial, cangurul poate fi ucis dacă se consideră că el aduce pagube agriculturii. Nu întotdeauna însă îngrijorarea fermierilor australieni este justificată, căci în țară există regiuni uriașe de pășuni nefolositoare.

CUM SE STABILEȘTE
NUMARUL ALBINELOR
DIN PRISACĂ

Încă nu de mult această problemă era considerată de nerelevant. Rezolvarea a devenit posibilă datorită mașinii de calcul. La urdinișul fiicărui stup au fost așezate fotoelemente minuscule cuplate la mașina de calcul. Dimineața și seara fiecare albină se

„înregistra” personal la paznicul electronic. Calculele efectuate la una din cele mai mari stupini din R. F. a Germaniei au avut ca rezultat o cifră astronomică. Populația sa era de o sută milioane de indivizi.

TAINA AURORELOR
BÔREALE

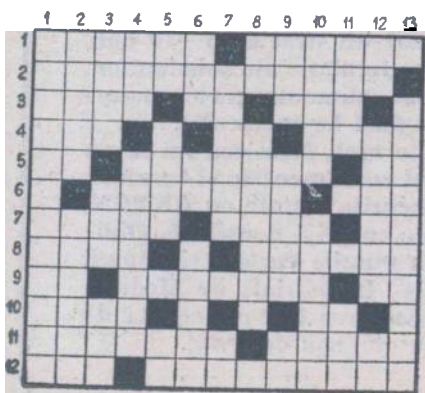
În urma unor experiențe desfășurate timp de 25 de zile deasupra Grønlandei, la bordul avionului-laborator „Galileo”, aparținînd Administrației naționale pentru aeronautică și cercetarea spațiului cosmic (N.A.S.A.), cercetătorii americani au reușit să găsească secretul aurorelor boreale. Ei au stabilit că trei factori contribuie la formarea acestora: 1) bombardarea moleculelor și atomilor din straturile înalte ale atmosferei de către electronii și protonii proveniți din Soare, dirijați către Pol de cimpul magnetic terestru; 2) bogăția în oxigen a atmosferei polare; 3) prezența temperaturilor înalte în straturile superioare ale atmosferei polare

CONSECVENȚA

Harry Baith locuiește în orașelul Darheim (Anglia) pe strada Main-Street la nr. 13 și este membru în Liga adversarilor paratrăsnetului. Recent, i s-a întîmplat o mare nenorocire: i-a trîznit casa. Pompierii au reușit să stingă incendiul, dar Baith tot nu și-a pus paratrăsnet. A făcut totuși ceva. Și-a schimbat adresa: Main-Street 11 A.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

Cu ciuperci

ORIZONTAL : 1) Ciupercă în forma unei copite de cal, ce crește pe copaci — Buretele marin, deși e fix; 2) Ciupercă comestibilă, foarte gustoasă (2 cuv.); 3) Din loc în loc (fem.) — Drum național — Interjecție; 4) Din repezeală — Cîndva, la cineva și la ciuperci — Cea de tren are partea inferioară în formă de ciuperci (pl.); 5) Pronume — Ciupercă otrăvitoare cu miros neplăcut, cu pălăria galben-roșiată (pl.) — Textilă; 6) Un micuț erou caragialesc — Nu tocmai amabil!; 7) Ciuperci comestibile care au forma unui cornet — Documente — Pană de ... lemne; 8) Denumirea veche a Irlandei — Pe ei cresc bobite și iasca; 9) La masă! — Culoare specifică unor bureți comestibili (pl. masc.) — Alexandru printre al săi!; 10) Gustul cîșetului (fem.) — Posesiv; 11) Acoperiți de stropii dimineții — Mediu în care se dezvoltă unele specii de bureți; 12) Prenume foarte feminin — Specie de ciuperci ce se dezvoltă pe corpurile organice moarte și se hrănește cu substanțe în descompunere (sing.).

VERTICAL : 1) Animal marin tematic (3 cuv.); 2) Maurii, de pildă, în vremuri de demult — Ciupercă comestibilă întîlnită în pădurile de fag și brad; 3) Băutură a cărei drojdie fermentază cu ajutorul unor ciuperci — Măr (pop.) — Trei încurcate în ... încurcătura!; 4) Diminutiv feminin — Ciupercă, totuși comestibilă; 5) La Tache! — Aici buretele e des întrebuițat — Cel mai bun culegător de bureți; 6) Rapsod antic — 2—3 clopi! — Pe ea se frig bine ciupercile; 7) Folosite la stabilizarea vagoanelor, unele au formă de ciupercă și poartă acest nume (sing.) — În șipi; 8) Primele noțiuni — Localitate în apropiere de Tulcea; 9) Organ de simț cu care putem identifica unele ciuperci otrăvitoare — Figuri de Charleston! — Nu îndeajuns de modest! 10) Păsări asemănătoare cu barza — Inscricție funerară; 11) Dispută sportivă — Măsura ogoarelor (pl.); 12) Nu duci lipsă — Pagubă-n ciuperci — Printre ... babețe!; 13) Antibiotic extras dintr-o specie ... mușcagauri.

Prof. Marian FIRIMIȚĂ

MAGAZIN
SPORTIVSchiul în noul
sezon de iarnă

Stăm de vorbă cu tov. Petre FOCȘENEANU, secretarul general al Federației Române de schi, despre competițiile oficiale ce se desfășoară în țara noastră — „Campionatul național de seniori și juniori”, cu faza finală în luna martie, „Cupa României”, cu participanți din județele cu zonă de munte, între 13—14 februarie, la Rîșnov și Predeal și „Campionatul național pentru copii”, cu o finală la 13—14 februarie, la Păltinș.

— Dar se mai organizează și o serie de competiții de masă în care sînt incluse probe de schi, subliniază interlocutorul nostru. Printre acestea sînt Olimpiada de iarnă a elevilor, Cupa U.A.S.R., Cupa „16 februarie” a U.G.S.R., Campionatul național universitar, Campionatul național al școlilor sportive și profesionale.

— De cîți schiori legitimați dispunem? — Peste 5 000. Dar schiul este practicat la noi la ora actuală de peste 25 000 de tineri și vîrstnici. Acestora li se adaugă și tinerii din unitățile militare, unde este posibil să se folosească schiurile.

— În mediul rural? — Sînt organizați 20 de centre de schi în zonele de munte, unele funcționînd în comune cum sînt Fundata, Sirnea, Rîșnov, județul Brașov, Iacoveni — județul Suceava, Borsă — județul Maramureș, Valea Strîmbă — județul Harghita, Teșila — județul Prahova etc. Firește, mulți tineri din mediul sătesc au prilejul să îndrăgească schiul aici și să tindă spre performanțe.

— În 1971 ce manifestări internaționale mai importante se vor organiza?

— În primul rînd, ar trebui notată „Cupa Caraimanul” cu probe de fond între 16—17 ianuarie la Bușteni, la care participă schiori din U.R.S.S., Bulgaria, Cehoslovacia, R.D.G., Jugoslavia și bineînțeles, din țara noastră. Între 30—31 ianuarie, la Poiana Brașov, are loc „Cupa Poiana” la biatlon, cu participarea a 5 țări. Apoi „Cupa Poiana” la probe alpine, între 27—28 februarie, la care vor lua parte cîte 4 schiori din România, U.R.S.S., Bulgaria, Cehoslovacia, Republica Democrată Germană, Austria, Franța și R. F. a Germaniei.

— Manifestări peste hotare la care participă și schiorii noștri? — De la 6 la 7 martie la Balcaniada de schi, în Jugoslavia. De asemenea, de la 1—7 martie la Campionatul mondial de biatlon, în Finlanda. Avoi la diferite concursuri în U.R.S.S., Cehoslovacia, Italia, Austria etc.

— În ce privește materialele principale necesare participării acestui frumos sport?

— În fiecare an, Fabrica C.I.L. Reghin execută cîte 20 000 de perechi de schiuri de foarte bună calitate. Celelalte materiale — echipament, ruksacuri etc. există din belșug, tot din producție internă.

Al. IANCU

ȘTIATI CĂ...

...celebrul explorator Nanson, în lucrarea sa „Pe ski peste Groenlanda” (1890) a arătat că populația băstinașă din America de Nord folosea niște skiuri înguste la treburile în păduri, pe timp de iarnă?

...în anul 1200 regele suedez Svarre a... dotat oștirile sale cu skiuri?

...schiul de viteză a luat naștere în Rusia?

...schiul a fost practicat încă de-acum 4000 de ani de către laponi, norvegieni și suedezi? În apropierea lacului Hoting din Suedia, s-a descoperit cu 22 de ani în urmă, un ski bine conservat a cărui vîrstă a fost apreciată la 1200 de ani. Laponii numeau skiul căptușit cu piele groasă Savek, iar cel necăptușit Gola, în vreme ce suedezi utilizau pentru denumirea respectivă două cuvinte: Skida (de la zeita zăpezii Skade) și Andor. La rîndul lor, finlandezii denumeau skiul: Suski sau Hiiden, rușii Lija, polonezii Lijzma iar letonii Laska

...în localitatea Rador din Norvegia, se află o sculptură reprezentînd un om luncînd pe skiuri, care ar da din epoca de piatră? În altă localitate, Boksta de lângă Upsala (Suedia) s-a descoperit un desen incrustat în stîncă ce reprezintă un vîntor călare și altul pe jos mergînd pe skiuri. De asemenea, lângă marea Albă, cercetătorii sovietici au descoperit la Zalavrug și Besovistledki, basoreliefuluri reprezentînd grupuri de skiuri, ce datează dinaintea erei noastre.

...primele indicații cu privire la alunecatul pe zăpadă au fost date de către scriitorii Procopius și Jordanes? Primul a descris o cursă de ski a finlandezilor. Mai tîrziu, la 1307 un istoric persan a relatat unele vîntori organizate de mongoli în pădurile înghețate, utilizîndu-se skiurile.

DOCUMENTAR EXTERN

DIN PRESA STRĂINĂ:

„Agriculture“

Pledoarie pentru agronomie

Agricultura este adesea disprețuită de studenții din țările în curs de dezvoltare. De aceea, raportul prezentat la o recentă conferință internațională, a propus măsuri pentru a remedia această atitudine, de cele mai multe ori moștenită din universitățile țărilor occidentale. Raportul amintit a fost prezentat Conferinței mondiale a învățământului și formației agricole care a avut loc în vara acestui an la Copenhaga. El a subliniat că țările în curs de dezvoltare, care resimt nevoia urgentă de a-și moderniza și intensifica producția agricolă, nu pot să-și permită perpetuarea statutului inferior acordat astăzi agriculturii în multe cercuri universitare. Raportul se întreabă, în continuare, în ce măsură această atitudine de dispreț față de profesiunile agricole este moștenită din universitățile străine și în ce măsură această atitudine reflectă vechile credințe destul de răspândite în anumite medii intelectuale, potrivit cărora munca manuală, și în mod deosebit lucrarea pământului, este o ocupație degradantă.

Aproximativ 350 de miniștri și înalți funcționari ai serviciilor agricole, profesori universitari și conducători de instituții de învățământ din 80 de țări, au fost prezenți la lucrările Conferinței alături de reprezentanții cei mai de frunte ai F.A.O., U.N.E.S.C.O. și O.I.M. Au participat atît specialiști din învățământul țărilor dezvoltate cît și din cel al țărilor în dezvoltare care, în general, împărtășesc convingerea că fără o legare mai strînsă de dezvoltarea agriculturii învățământul nu va putea beneficia niciodată de locul esențial care-i revine în îmbunătățirea producției agricole și ridicarea nivelului de viață al populațiilor rurale.

Participanții la conferință au căutat, de asemenea, mijloacele de a rezolva problemele care au contribuit la încetinirea înfăptuirii proiectelor de reformă agrară care, în multe cazuri, nu au putut fi traduse în viață din lipsa unor tehnicieni localnici și a unor agricultori suficient calificați. O altă problemă a cărei soluționare a fost căutată, este cea a lipsei personalului localnic îndeajuns de instruit pentru a ajuta pe experții organizațiilor internaționale trimiși să lucreze pe teren. De asemenea, au fost investigate mijloacele de a pune capăt exodului celor mai buni profesioniști agricoli care părăsesc agricultura pentru a deveni funcționari în ministere.

Mecanizarea crescîndă a agriculturii atrage după sine o cerere crescîndă de mînă de lucru calificată, nu numai pentru a aplica metodele agriculturii mecanizate, ci și pentru crearea mașinilor agricole proprii fiecărui tip de cultură și fiecărui teren — s-a subliniat la conferință. În acest sens, a fost sugerată crearea unor centre regionale de formare și de cercetări în domeniul mecanizării și alte domenii precum conservarea produselor agroalimentare, tehnologia alimentară

Conferința a semnalat, de asemenea, izolarea în care se află de multe ori personalul universităților agricole față de marile curente ale gîndirii internaționale, ale cercetării și ale descoperirilor științifice agricole. Schimbările internaționale de cercetători și de cadre didactice, relevă documentele conferinței, au nu numai efecte binefăcătoare asupra cercetării, dar și asupra procesului de învățământ din universitățile agricole, inclusiv asupra metodelor de predare, de notare, de evaluare a nivelului studenților. Concluzia esențială este aceea că facultățile de agricultură nu trebuie să fie niciodată rupte de practica agricolă a țărilor în care se află, nici de comunitatea rurală pe care trebuie s-o servească.

„Giornale di agricoltura“

În Statele Unite ale Americi s-a produs anul acesta o gravă epidemie, denumită oficial „epidemia meridională a pătării frunzelor de porumb“. Primele știri s-au răspîndit în a doua săptămînd a lunii august, provocînd îngrijorare și comentarii alarmiste, care au dus la creșterea prețului cerealelor și au determinat Departamentul agriculturii al S.U.A. să furnizeze date mai detaliate în legătură cu epidemia.

Departamentul menționează că maldia provine de la un tip de ciupercă-Helminthosporium maydis, care atacă îndeosebi frunzele, dar și tulpinile și știuleții. Sînt supuși atacului paraziților numai anumiți hibrizi, care sînt însă cei mai răspîndiți în Statele Unite.

Invazia ciupercii a fost semnalată din Texas și Florida, pînă la granițele cu Canada. Răspîndirea și gravitatea pericolului depind, după cum se știe de condițiile atmosferice (respectiv de vînt și de gradul de umiditate), ca și de stadiul de dezvoltare a plantei.

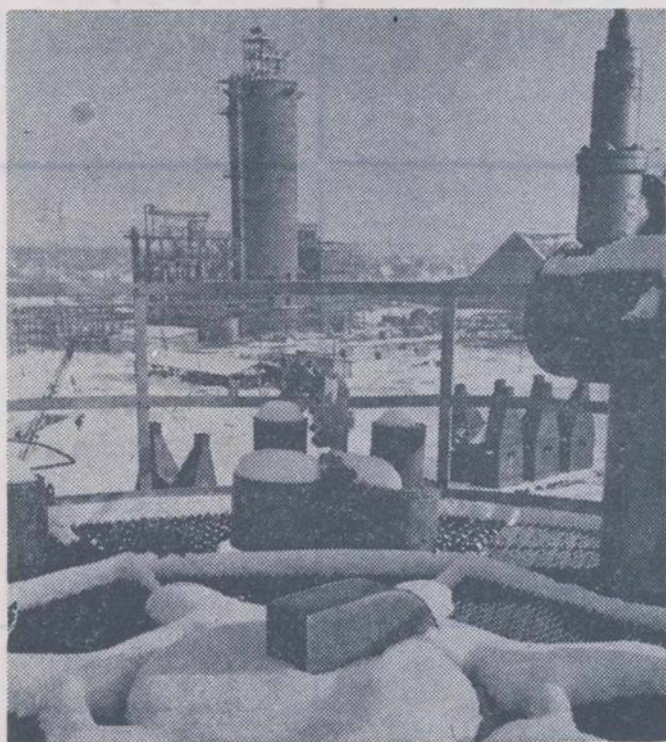
Pe baza observațiilor făcute, se apreciază că cerealele atinse de maladie nu au consecințe dăunătoare asupra sănătății animalelor, dar sînt mai puțin nutritive. Cercetările în această problemă continuă, urmînd să fie date publicității rezultatele. În orice caz, producătorii au fost puși în gardă să nu insulozeze aceste cereale, care ar putea da exalații toxice.

Se pare că, după ce ciuperca se instalează, nu există mijloace eficiente de luptă contra ei. Pe de altă parte, dacă acest porumb se utilizează pentru hrana vitelor — și nu pentru producerea

Uniformizarea varietăților mărește pericolul atacului bolilor?

de semințe sau pentru consumul uman — tratamentul este prea costisitor. Singura soluție este aceea de a se recurge la alte tipuri de hibrizi, rezistenți la ciuperca respectivă. Semințe de acest gen există, dar probabil într-o măsură neadevătată necesităților viitoarei campanii agricole. Pentru campania de iarnă, în America latină s-a prevăzut cea mai mare producție posibilă din tipurile de hibrizi rezistenți la ciuperca amintită, în așa fel încît să se acopere și necesitățile agricultorilor din Statele Unite.

De multă vreme, agricultura americană nu a înregistrat epidemii grave, iar cazul de față i-a făcut pe specialiști să-și amintească pînă la ce punct sînt vulnerabile de a fi atacate unele culturi specializate. Va trebui să se dea astfel mai multă greutate celor spuse de specialiștii în genetica agricolă, care se tem că noile varietăți de grâu și orez cu înaltă productivitate pot deveni deodată victime ale maladiilor de curînd apărute, a căror răspîndire este facilitată de uniformitatea varietăților de culturi. În felul acesta, capătă o importanță sporită asigurarea disponibilului de semințe potrivite oricărei perioade.

Peisaj industrial la Panciova (R.S.F. Iugoslavia).

„Vystavba socialistické vesnice“

Linii experimentale pentru tratarea și depozitarea cerealelor

Problema depozitării cerealelor în condiții optime constituie o preocupare majoră în toate țările. În R.S.Cehoslovacă s-au întocmit numeroase studii în această direcție și recent, Institutul de cercetări pentru tehnica agricolă a ajuns la unele concluzii interesante, materializate în propuneri menite a perfecționa procedeele cunoscute pînă în prezent. Astfel, în privința capacității de depozitare, se recomandă utilizarea tipurilor foarte mari — de peste 20 000 tone — precum și a celor mijlocii — de la 500 la 5000 de tone. Totodată, în vederea exploatării economice și raționale a acestora, se propune construirea unor variate linii mecanizate, capabile să rezolve în bune condiții operațiile complexe ale depozitării și tratării cerealelor. O

primă propunere prevede o linie tehnologică pentru tratare prevăzută cu un uscător tambur de tip universal, cu o capacitate de uscare de 5 tone/oră. Ea cuprinde, în afară de acesta, recipiente de primire, un elevator, recipiente la nivel ridicat, dispozitive de curățire prealabilă cu bandă, dispozitive de evacuare a cerealelor, pilnii, o mașină de curățat și o instalație de răcire.

Un alt tip de depozit pentru cereale — executat din structură metalică — este prevăzută pentru o capacitate de 2.000 de tone și cuprinde — în afara elementelor componente indicate mai sus — buncăre de depozitare, cite un transportor cu raclă la partea superioară și inferioară a buncărelor, un depozit etajat pe mai multe niveluri, avînd și acesta un transportor cu raclă la partea superioară. Buncărele sînt executate, din metal și permit o manipulare rapidă a cerealelor: la partea inferioară ele sînt prevăzute cu un fund conic și orificii de golire, precum și o conductă pentru aerul de răcire. În unele cazuri, necesitatea depozitării mai multor categorii de cereale a condus la compartimentarea spațiului interior cu ajutorul unor pereți despărțitori; se obțin astfel pînă la maximum cinci compartimente.

În afară de liniile tehnologice indicate, s-au mai proiectat și linii speciale care, pe lângă dispozitivele similare cu cele universale, dispun de uscătoare pentru o capacitate pînă la 20 de tone, precum și de transportoare speciale de golire, corespunzătoare capacității mărite de tratare și depozitare.

ORIZONTURI

TRACTORUL „BOLGAR T-54 V“

Tractorul „Bolgar T-54 V“, construit în Bulgaria, este un tractor cu șenile, de dimensiuni reduse, destinat mecanizării lucrărilor viticole și proiectat pentru a lucra pe interlinii de 1,5—2 m. Garda de sol este de 240 mm, iar lărgimea — de 1 050 mm.

Tractorul „Bolgar T-54 V“ este echipat cu un motor cu 4 cilindri, „T-50“, de 50 cp, care consumă 195 g combustibil pe cal-putere/oră.

PREVENIREA TURBĂRII

O echipă de cercetători a pus în evidență la iepuri o interferență între virusul bolii lui Newcastle și virusul turbării obișnuite. Acest fenomen ar putea fi utilizat pentru combaterea turbării

PESTICIDELE ȘI SANATATEA MUNCITORILOR AGRICOLI

Există dovezi atestînd că erbicidele și pesticidele vor provoca impotența.

Într-o comunicare publicată în „British Medical Journal“, Michael Espir, neurolog consultant al departamentului regional de neurochirurgie și neurologie de la infirmeria regală din Deryshire, care a efectuat cercetări printre muncitorii agricoli ce vin în contact cu pesticide și erbicide arată că funcțiunea sexuală a revenit la normal atunci cînd contactul cu substanțele chimice a încetat și cînd s-a administrat o terapie hormonală. El relevă însă cazul unui muncitor agricol cărui i-a trebuit un an pînă să se restabilească.

Ivirea impotenței la patru dintr-o echipă de cinci muncitori agricoli, toți implicați în difuzarea pesticidelor și erbicidelor arată că aceste substanțe chimice ar putea fi cauza tulburărilor. Bănuielile au survenit după comunicarea celui de-al doilea caz.

Proprietarul fermei pe care lucrează muncitorii agricoli manipulează uneori el însuși aceste chimicale, dar nu suferă de impotență. Dar, în timp ce proprietarul își lua întotdeauna toate măsurile de precauție unii din muncitorii săi ignorau uneori imbrăcămintea de protecție care le era pusă la dispoziție.

Echipa de medici remarcă, de asemenea, că deși terapia hormonală a fost administrată, nu există nici o dovadă că ea a ajutat la vindecare: este posibil ca întreruperea contactului cu substanțele chimice să fi fost suficientă. Mai mult încă, medicii nu pot identifica care din substanțele chimice poartă răspunderea.

FOSFORUL ȘI FRUNZELE

Biologii gruzini au stabilit că plantele sînt capabile să asimileze fosforul la orice oră de zi și noapte.

În experiențele cu fosfor marcat s-a urmărit deplasarea sa în tulpină, în special din frunze spre rădăcini. S-a precizat, de asemenea, cum influențează fosforul asimilarea dioxidului de carbon și vehicularea substanțelor sintetizate în frunze.

Grație experiențelor efectuate va putea fi dirijată mai rațional productivitatea plantelor și vor putea fi mai bine reglate procesele biochimice în diverse culturi agricole.

O NOUA CULTURA FURAJERA

Crescătorii de vite din Canada manifestă un interes susținut pentru cultivarea sparceței leguminoase, plantă furajeră perenă care nu provoacă timpanită la animale. O varietate a sparceței, denumită asky, se folosește cu succes în Montana, unde se cultivă pe o suprafață de cca. 8 100 ha pentru fin și, în calitate de cultură de pășune, altele câteva mii de hectare fiind rezervate ca loturi semincere.

În Canada, în zona preriilor, a fost experimentată o varietate de sparceță, denumită melrose care, prin calitățile ei, este superioară varietății canadiene asky. Această varietate a fost obținută pe bază de material inițial din U.R.S.S., în timp ce asky și alte varietăți s-au importat din Turcia sau Europa răsăriteană și centrală. Prima recoltă de material de înmulțire și semințe condiționate va fi obținută în 1971, în Alberta, Saskatchewan și Manitoba.

AGRICULTURA

CALENDAR 1971

IANUARIE	FEBRUARIE	MARTIE	APRILIE	MAI	IUNIE
L 4 11 18 25 M 5 12 19 26 M 6 13 20 27 J 7 14 21 28 V 1 8 15 22 29 S 2 9 16 23 30 D 3 10 17 24 31	L 1 8 15 22 M 2 9 16 23 M 3 10 17 24 J 4 11 18 25 V 5 12 19 26 S 6 13 20 27 D 7 14 21 28	L 1 8 15 22 29 M 2 9 16 23 30 M 3 10 17 24 31 J 4 11 18 25 V 5 12 19 26 S 6 13 20 27 D 7 14 21 28	L 5 12 19 26 M 6 13 20 27 M 7 14 21 28 J 1 8 15 22 29 V 2 9 16 23 30 S 3 10 17 24 D 4 11 18 25	L 3 10 17 24 31 M 4 11 18 25 M 5 12 19 26 J 6 13 20 27 V 7 14 21 28 S 1 8 15 22 29 D 2 9 16 23 30	L 7 14 21 28 M 1 8 15 22 29 M 2 9 16 23 30 J 3 10 17 24 V 4 11 18 25 S 5 12 19 26 D 6 13 20 27
IULIE	AUGUST	SEPTEMBRIE	OCTOMBRIE	NOIEMBRIE	DECEMBRIE
L 5 12 19 26 M 6 13 20 27 M 7 14 21 28 J 1 8 15 22 29 V 2 9 16 23 30 S 3 10 17 24 31 D 4 11 18 25	L 2 9 16 23 30 M 3 10 17 24 31 M 4 11 18 25 J 5 12 19 26 V 6 13 20 27 S 7 14 21 28 D 1 8 15 22 29	L 6 13 20 27 M 7 14 21 28 M 1 8 15 22 29 J 2 9 16 23 30 V 3 10 17 24 S 4 11 18 25 D 5 12 19 26	L 4 11 18 25 M 5 12 19 26 M 6 13 20 27 J 7 14 21 28 V 1 8 15 22 29 S 2 9 16 23 30 D 3 10 17 24 31	L 1 8 15 22 29 M 2 9 16 23 30 M 3 10 17 24 J 4 11 18 25 V 5 12 19 26 S 6 13 20 27 D 7 14 21 28	L 6 13 20 27 M 7 14 21 28 M 1 8 15 22 29 J 2 9 16 23 30 V 3 10 17 24 31 S 4 11 18 25 D 5 12 19 26

18 IANUARIE – Se implinesc 150 de ani de cînd pandurii, avînd în frunte pe Tudor Vladimirescu, încep răscoala în Oltenia și Muntenia.
24 IANUARIE 1859 – Unirea Principatelor Române.
IANUARIE-FEBRUARIE 1933 – Au avut loc eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști și petroliști, conduse de P.C.R.
6 MARTIE 1945 – A fost instaurat primul guvern democratic din istoria României, condus de dr. Petru Groza.
8 MARTIE – Ziua internațională a femeii.
18 MARTIE – 100 de ani de la proclamarea Comunei din Paris.
21 MARTIE 1922 – Crearea de către P.C.R. a organizației comuniste de tineret – U.T.C.
21 MARTIE 1971 – Ziua internațională pentru eliminarea discriminării rasiale.
22 APRILIE 1870 – S-a născut V. I. Lenin.
1 MAI – Ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc.

2 MAI – Ziua tineretului din Republica Socialistă România.
5 MAI 1818 – S-a născut Karl Marx.
8 MAI – 50 de ani de la crearea Partidului Comunist Român.
9 MAI 1877 – Proclamarea independenței de stat a României.
9 MAI 1945 – Ziua victoriei împotriva fascismului.
1 IUNIE – Ziua internațională pentru apărarea copilului.
6-12 AUGUST 1969 – Au avut loc lucrările Congresului al X-lea al P.C.R.
15 AUGUST – Ziua presei române. – Cu 40 de ani în urmă a apărut primul număr ilegal al ziarului „Scînteia”, organ al Partidului Comunist Român.
21 AUGUST 1965 – Marea Adunarea Națională a adoptat Constituția Republicii Socialiste România.

23 AUGUST – Ziua eliberării României de sub jugul fascist.
6 SEPTEMBRIE – Se implinesc 30 de ani de la apariția platformei program a P.C.R. care chema masele populare din țara noastră la luptă împotriva dictaturii antonesciene și a războiului antisovietic (1941).
25 OCTOMBRIE – Ziua forțelor armate ale Republicii Socialiste România.
7 NOIEMBRIE – Ziua Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.
19 NOIEMBRIE – 25 de ani de la victoria Blocului Partidelor Democratice în primele alegeri parlamentare din perioada postbelică (1946).
28 NOIEMBRIE 1820 – Nașterea lui Friedrich Engels.
1 DECEMBRIE 1918 – Unirea Transilvaniei cu România.
30 DECEMBRIE 1947 – Abolirea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Române. La 21 august 1965 țara noastră a devenit Republica Socialistă România.